

Návrh řešení úprav prostor u Kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm

Tereza Bečvářová

Bakalářská práce
2007

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta multimediálních komunikací

Ústav produktového designu

akademický rok: 2006/2007

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Tereza BEČVÁŘOVÁ**

Studijní program: **B 8206 Výtvarná umění**

Studijní obor: **Multimedia a design**

Téma práce: **1. Praktická část: Návrh řešení úprav prostor
u Kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm
2. Teoretická část: Analýza dané problematiky, popis
koncepce řešení**

Zásady pro vypracování:

Zásady pro vypracování:

Praktická část

- 1. Analýza dané problematiky**
- 2. Koncepce řešení**
- 3. Konstrukční a materiálové řešení**
- 4. Grafické zpracování 2D a 3D**

Teoretická část

- 1. Rešerše dané problematiky**
- 2. Popis koncepce řešení**
- 3. Popis konstrukčních a materiálových řešení**

Rozsah práce: viz Zásady pro vypracování
Rozsah příloh: viz Zásady pro vypracování
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná

Seznam odborné literatury:

Odborné časopisy: Architekt, Stavba, Era, Detail, El Croquis
Odborné knihy: Neufert a spol. – Navrhování staveb

Vedoucí bakalářské práce: akad. arch Karel Lapka
Ústav produktového designu
Datum zadání bakalářské práce: 15. ledna 2007
Termín odevzdání bakalářské práce: 11. května 2007

Ve Zlíně dne 15. ledna 2007

doc. Ing. Jaroslav Světlík, Ph.D.
děkan

ak. mal. Šárka Šišková
ředitel ústavu

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně.

ve Zlíně dne 8.5.2007

Tereza Bečvářová

Děkuji vedoucímu bakalářské práce akad. arch. Karlu Lapkovi. Také děkuji Mgr. Lence Bednářové, vedoucí městského kulturního střediska ve Frenštátě pod Radhoštěm, za poskytnuté informace týkající se kulturního domu.

ABSTRAKT

V teoretické části se zabývám výstavbou kulturních domů, historií a současným děním v Kulturním domě ve Frenštátě pod Radhoštěm. Dále analyzuji současný stav prostor kolem něj s odkazy na jiné realizace ve světě.

V praktické části popisuji vlastní návrh a řešení úprav prostor u Kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Klíčová slova: Kulturní domy, Frenštát pod Radhoštěm, dlažba, zeleň, městský mobiliář, osvětlení

ABSTRACT

In theoretical part of my thesis I write about culture houses building, history and present of Cultural House in Frenštát pod Radhoštěm. I also analyse the contemporary state of the cultural house's surroundings and other similar areas in the world.

The practical part of my work is aimed at my own project – proposal and solution of layout and surroundings of Cultural House in Frenštát pod Radhoštěm.

Keywords: houses of culture, Frenštát pod Radhoštěm, paving, green, park benches, lighting

OBSAH

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	9
1 KULTURNÍ DŮM VE FRENŠTÁTĚ POD RADHOŠTĚM	10
1.1 HISTORIE MĚSTA FRENŠTÁT POD RADHOŠTĚM	11
1.2 HISTORIE KULTURNÍHO DOMU MĚSTA FRENŠTÁT POD RADHOŠTĚM.....	13
1.3 SOUČASNÉ DĚNÍ V KULTURNÍM DOMĚ VE FRENŠTÁTĚ POD RADHOŠTĚM	14
1.3.1 Městská knihovna.....	15
1.3.2 Čajovna Magnolia	15
1.3.3 Výstavní síň Albína Poláška	16
2 ANALÝZA PROSTOR KOLEM KULTURNÍHO DOMU	17
2.1 POPIS KONCEPCE ŘEŠENÍ.....	21
2.2 POPIS KONSTRUKČNÍCH A MATERIÁLOVÝCH ŘEŠENÍ	23
II PRAKTICKÁ ČÁST	27
3 KONCEPCE ŘEŠENÍ	28
3.1 PROSTOR PŘED HLAVNÍM VCHODEM	29
3.1.1 Kavárna	31
3.2 PROSTOR PO PRAVÉM BOKU BUDOVY	32
3.3 PROSTOR PŘED VSTUPEM DO KNIHOVNY	34
3.4 PROSTOR PŘED VÝSTAVNÍ SÍŇÍ.....	36
4 KONSTRUKČNÍ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ	39
4.1 POVRCHOVÉ ÚPRAVY	39
4.2 ZELEŇ	41
4.3 MĚSTSKÝ MOBILIÁŘ	43
4.4 OSVĚTLENÍ.....	47
ZÁVĚR	51
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	54
SEZNAM OBRÁZKŮ	55
SEZNAM PŘÍLOH	56

ÚVOD

Tématem mé bakalářské práce je „Návrh řešení úprav prostor u Kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm“. Díky tomuto tématu mám možnost nahlédnout více do doby, ve které se začínaly kulturní domy stavět, pochopit jejich hlavní účel a zamyslet se nad současným stavem okolí daného kulturního domu. Po nalezení spojitostí s historií a důkladné analýze prostor budu mít možnost současný stav změnit dle vlastního uvážení. Proto si myslím, že je toto téma velmi zajímavé a celkové řešení tohoto problému čínorodé.

V teoretické části se zamýšlím nad výstavbou kulturních domů v 70. a 80. letech 20. století a jejich celkovou pozicí v kontextu s okolím a se současností. Dále se zaměřuji na historii města Frenštát pod Radhoštěm a především na vznik a vývoj kulturního domu tohoto města. Beru také v úvahu důležitost současného dění ve frenštátském kulturním domě a tím si ujasňuji konkrétní problémy, se kterými se toto prostředí potýká.

K tomu, abych lépe pochopila hlavní myšlenky a účel úprav veřejných prostranství mi samozřejmě pomáhá hledat inspiraci i na jiných místech u nás i ve světě, zamýšlet se a různá prostředí porovnávat.

Po celkovém zorientování se v dané problematice a důkladné analýze daného prostředí se zamýšlím nad svým vlastním návrhem a hledám způsoby, jak tomuto místu nejlépe pomoci. Snažím se dohledat potřebné informace o existujících a nejvíce vhodných materiálech.

V praktické části se již zabývám mým konečným návrhem na změny prostor kolem kulturního domu. V její první části podrobněji čtenáře seznamuji s mým konceptem řešení, při tom využívám vědomostí, které jsem získala během tvorby části teoretické. V druhé části popisuji vybrané materiály, zvolenou zeleň a použitý mobiliář. Taktéž se zmiňuji o celkovém osvětlení tohoto prostředí.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 KULTURNÍ DŮM VE FRENŠTÁTĚ POD RADHOŠTĚM

Dnes už snad v každé české a moravské vesnici nalezneme budovu s názvem „kulturní dům“. Nemalá část těchto staveb byla postavena v 70. a 80. letech 20. století. A až dodnes bohužel některé z těchto objektů zůstaly na mnoha místech téměř beze změny. Chladné, šedivé, univerzální hranaté budovy se neosobně schovávají mnohdy mezi paneláky na sídlišťích a leckterého kolemjdoucího ani nenapadne, že právě tato budova je kulturním domem. U mnohých „kulturáků“ tomuto faktu napomáhají ledabyle rozestavěné reklamní slunečníky podél zdi místní hospůdky, která se stala samozřejmou součástí nejednoho kulturního domu.

Stavba, která by měla reprezentovat kulturu daného města, si snad zaslouží více pozornosti. Zcela chápu, že každé období v historii mělo svoji typickou architekturu, lidé měli jiný vkus a vše bylo a stále je ovlivněno okolním děním. Proč ale musíme mít před očima něco, co ani maličko nelahodí lidskému oku a častokrát ani nesplňuje danou funkci?

Lidé se dříve neměli v podstatě ani kde scházet, proto začaly být nově vystavěné kulturní domy hodně využívány. Zatímco na vesnicích jejich stavba netrvala dlouho a byla laciná, ve městech častokrát zůstaly plány na jejich výstavbu jen na projektových výkresech. A v mnohých městech nejsou taková kulturní zařízení dodnes. Je udivující, že např. Dačice nebo Moravské Budějovice ještě dnes nabízejí ke kulturnímu vyžití místních obyvatel starou osvětovou besedu. K takovým aktivitám vybízela i jiná zařízení – např. Sokol. Častokrát však byly tyto instituce haněny za nevyhovující hygienické podmínky, špatné prostředí a mnohokrát i za vysoký nájem. Přesto byli ale lidé vděční za každý prostor určený k jejich společnému setkání ve volném čase.

Jakmile tedy přišlo období výstavby kulturních domů, užasle se všichni kolemjdoucí pozastavovali u stavenišť a s údivem sledovali brigádníky při „dobrovolné“ práci. Stavby rostly před očima a obyvatelé se nemohli dočkat, až se budou moci vrhnout na nový taneční parket. V některých obcích se však ani nedočkali. Kulturní dům zůstal nedostavěn třeba i několik let. A tak se z budovy, která upadla v zapomnění a její výstavba do trosek,

stal místo kulturního domu na nějaký čas dům bez původního využití, kde si na své mohli pod polorozpadlými střechami přijít zejména bezdomovci a nebo se zde „kulturně“ mohla vyžít místní mládež z okolních paneláků, která se unuděně poflakovala sídlištěm.

Je však třeba připomenout, že ve městech, která měla větší štěstí, a kulturní dům se zde dočkal dostavby, se začal rozvíjet městský kulturní život v plné síle. Lidé se čím dál tím častěji začali těšit na plesy a hodiny společenského tance, malé děti na karnevaly. Postupně přibývalo více společenských akcí, které se staly pro dnešní život zcela nepostradatelné. Jedním z kulturních domů, kde to žije dodnes, je právě kulturní dům ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Veřejnosti byl poprvé zpřístupněn v roce 1964. Jejím provozovatelem a majitelem byla tehdy odborová organizace MEZ Frenštát. Po roce 1990 zůstává jedním z provozovatelů, tehdy jako společnost s ručením omezeným, a své žezlo předává v roce 1995 městu Frenštát pod Radhoštěm. Budova se stává majetkem města, které přebírá i provoz, a tedy zabezpečení kulturního dění ve městě. V roce 1999 se Dům kultury ve Frenštátě pod Radhoštěm stává součástí organizační složky – Městského kulturního střediska (MěKS) – rozpočtové organizace. Městské kulturní středisko v sobě sdružuje dům kultury, kino a městskou knihovnu.

1.1 Historie města Frenštát pod Radhoštěm

Město Frenštát pod Radhoštěm leží uprostřed malebné krajiny Moravských Beskyd mezi soutokem Lubiny a Lomné. Vznik města sahá do období kolem roku 1382. Jelikož nebyl dochován dostatek písemných dokladů, není možné zjistit zcela přesné datum jeho založení, ani jméno osoby, která jej založila.

Od 16. století se stává pro město velmi důležitý jeho obchod a trhy, železný hamr a řemeslná výroba. I Frenštát postihla třicetiletá válka a valašská lidová povstání. V roce 1626 byl vypálen, roku 1646 obsazen Švédy, dvakrát jej postihl mor. Od poloviny 17. sto-

letí dochází k jeho hospodářskému rozvoji. Z řemesel se rozvíjí a nabývá na důležitosti především tkalcovství. Krize odbytu, které toto řemeslo provázely, vedou od poloviny 19. století k početnému vystěhovalectví do Ameriky. Přesto však toto řemeslo přinášelo obživu většině obyvatel města až do nedávné minulosti. V roce 1781 byl Frenštátu pod Radhoštěm přiznán titul města.

Významné období pro život města nastává od druhé poloviny 19. století. Vytváří se městská samospráva, od roku 1850 je volen městský úřad se starostou. V těchto letech má své počátky místní průmysl, rukodělné tkalcovství přechází na mechanickou tovární výrobu. Z dalších průmyslových odvětví je to například barvířství, punčochářství, výroba ohýbaného nábytku. K rozvoji průmyslu a obchodu výrazně přispěly železniční doprava (r. 1888) a nově budované silnice. Nová výstavba významně pozměnila podobu města, jsou to zejména tyto objekty: chlapecká škola – v roce 1876, radnice – v roce 1890, sokolovna – v roce 1906, spořitelna-v roce 1931, kino-v roce 1932.

V poválečných letech se ve Frenštátě pod Radhoštěm rozvíjela průmyslová výroba, se kterou souvisí mohutná bytová výstavba. Vyrostla zde Školská čtvrť, Beskydské sídliště a počet obyvatel města se zvyšoval. Tato sídliště postavená na zelené louce však nestačila a městem se v 70. letech prohaly buldozery. Padla jim za obětí Mlýnská ulice, Dolní ulice, Sladká Ďura, Podříčí a Podkopčí a mnoho dalších malebných míst, které by dnes byly ozdobou města. I tak zbylo ve Frenštátě mnoho staveb, které stojí za pozornost. Jsou jimi především oba kostely, farní sv. Martina i kostel sv. Jana Křtitele, které se nacházejí poblíž náměstí. Pozoruhodná je také sušárna ovoce podle projektu Dušana Jurkoviče na Papratné. Za zmínku stojí i sochy frenštátského rodáka Albína Poláška Zápas dobra se zlem, či Muž tvořící svůj osud v Horní ulici.

Centrum města tvoří náměstí s částečně zachovalým podloubím, lemované měšťanskými domy ze 17. až 19. století a zdobené kašnou a barokními sochami Jana Nepomuckého a sv. Florianu. Náměstí dominuje budova novoromantické radnice, jejíž interiér je vyzdoben výtvarnými díly zdejších rodáků.

1.2 Historie kulturního domu města Frenštát pod Radhoštěm

Ve městě Frenštát pod Radhoštěm byla před rokem 1945 kulturní činnost opravdu malá. Svědčí o tom velké množství hospod nevalné úrovně. Od roku 1945 a zejména od roku 1948 se však kulturní činnost ve městě začala bohatě rozvíjet a vzrůstat. O kulturní život se zde staraly tři významné divadelní soubory, šest lidových souborů, vojenská posádka se svým divadelním, hudebním a pěveckým souborem, dále pak ve městě působila řada výtvarných a jiných zájmových kroužků. Pro tuto činnost nebylo ve Frenštátě dostatek vhodného zázemí. Město postrádalo větší společenský sál, kde by se mohly pořádat koncerty, přednášky, výstavy, estrádní vystoupení a jiná shromáždění. Bylo tedy potřeba zajistit výstavbu nového kulturního domu.

Tohoto úkolu se ujala závodní skupina ROH při národním podniku MEZ Frenštát, která navrhla vybudovat nový společenský dům pro všechny kulturní instituce, závodní kluby, školy a jiné organizace. Tento dům měl sloužit nejen zaměstnancům národního podniku MEZ Frenštát, ale celému městu a jeho okolí.

V říjnu 1958 předložili Jan Chytil (vedoucí investiční výstavby) s Vratislavem Hladkým (tehdejší předsedou závodu klubu ROH n. p. MEZ Frenštát) podnět k výstavbě nového kulturního domu krajskému výboru Svazu zaměstnanců ROH ve strojírenství v Ostravě. Nebylo mnoho těch, kteří doufali, že požadavek této stavby bude mít úspěch. Šlo totiž o stavbu velkou, složitou, velké finanční hodnoty. Bylo ale nutno přesvědčit nadřízené orgány o nutnosti výstavby kulturního domu. Bylo ještě potřeba provést složitou plánovací přípravu stavby, zajistit projektovou dokumentaci, vyřídit finanční úhradu a stavební kapacitu. Těchto úkolů se ujali pracovníci investičního oddělení n. p. MEZ Frenštát pod vedením Květoslava Polívky.

V roce 1958 požadavek na stavbu kulturního domu odsouhlasila odborová rada v Ostravě a Ústřední rada odborů (ÚRO) v Praze. V roce 1960 byl vypracován investiční úkol, který byl schválen, dále došlo k opatření projektové a rozpočtové dokumentace a vyřešení jejího přepracování podle požadavků ÚRO.

V červenci 1961 začaly Pozemní stavby, n. p., Ostrava výkopové práce. Do konce roku 1962 byl postaven střední, pravý a přední trakt budovy v hrubé stavbě. Bylo však již po několikáté uvažováno (z důvodu nedostatku stavební kapacity) o pozastavení stavby. Naštěstí se z ekonomických důvodů jako lepší řešení ukázalo ve stavbě pokračovat. Při stavbě nebyla dodržena ekonomická doba výstavby. Odpovědní pracovníci dávali totiž přednost jiným stavebním akcím, především bytové výstavbě. Přes nemalé překážky došlo k úspěšnému dostavění kulturního domu a 27. 12. 1964 k jeho slavnostnímu otevření.

Budova kulturního domu je v souvislosti s urbanismem tohoto města velice dobře situována. Lemují ji ulice Dr. Parmy a Mariánská ulice, kudy lidé mohou projít až do samotného centra města. Parcela, na které se budova nachází, není od centra města a ani od vlakového či autobusového nádraží daleko.

1.3 Současné dění v kulturním domě ve Frenštátě pod Radhoštěm

Hlavním úkolem Domu kultury ve Frenštátě p. R. je organizace kulturních akcí, především koncertů, divadelních představení, přednášek, festivalů a výstav. V kulturním domě se také konají různé akce města, jako např. Frenštátské slavnosti, Frenštátské kulturní léto, Gulášové slavnosti, kulturní Setkání cimbálových muzik Valašského království, Sochařské sympozium aj. Kulturní dům také zprostředkovává různá vystoupení, výlep plakátů, nabízí krátkodobé pronájmy sálů, kluboven, vestibulů a učeben. Organizuje zde jazykové, taneční a hudební kurzy.

V budově Domu kultury se také nachází kancelář Domu kultury, malý sál, který je v současnosti využíván soukromou osobou jako prodejna bazaru, velký sál s kapacitou 550 osob, dolní a horní vestibul. V dolním vestibulu za hlavním vchodem do Domu kultury jsou realizovány prodejní akce (průměrně 10 za měsíc), které podle typu zboží navštěvuje různý počet lidí. Využívány jsou i klubovny 7 a 8 (za velkým sálem) s kapacitou po 40 osobách, klubovna 5, která je využívána pro interní školení. K pronájmu jsou také klubovny 1–4 po cca 20 místech.

Součástí kulturního domu je také Výstavní síň Albína Poláška, Knihovna a čajovna Magnólie.

1.3.1 Městská knihovna

Vznik a založení knihovny ve Frenštátě pod Radhoštěm souvisí s bohatým kulturním a společenským spolkovým životem 2. poloviny 19. století. Kolem roku 1890 zde existovalo 20 spolků (např. Občanská beseda, Jednota divadelních ochotníků aj.). Jedním z nich byl od roku 1875 spolek Společenská knihovna. Přes mnohé finanční těžkosti a problémy s umístěním byla počátkem 20. století jednou z nejstarších a největších knihoven na Moravě. V roce 1912 se knihovna nachází v přízemí chlapecké školy, poté se několikrát přestěhovala do prostor dívčí školy, na radnici, v letech 1920–1921 dokonce na chodbu nebo do domů Josefa Fialy v Horní ulici a I. patra domu Rudolfa Poláška. Od roku 1965 je knihovna umístěna v Domě kultury ROH, kde po mnoha menších či větších přestavbách a rekonstrukcích zůstává dodnes.

Od roku 1993 je zřizovatelem městské knihovny Město Frenštát pod Radhoštěm. Základní funkcí knihovny je půjčování knih a poskytování informací o knihách, besedy se školáky a informační využití veřejně přístupného internetu. V roce 1999 prošel prostor půjčoven rekonstrukcí, jejich plocha byla rozšířena. V tomto roce je v půjčovnách plánována obměna opotřebovaných regálů a sedacího nábytku.

Čtyřikrát do týdne ve večerních hodinách bývá prostor čítárny městské knihovny využíván jako literární čajovna Magnolia. Průměrná denní návštěvnost knihovny je cca 100 návštěvníků.

Knihovna má tři základní oddělení: oddělení pro dospělé, oddělení pro mládež a čajovnu Magnolia.

1.3.2 Čajovna Magnolia

V březnu roku 2001 se stal společným prostorem kulturního domu a městské knihovny Frenštát p. R. multifunkční prostor s názvem literární čajovna Magnolia. Prostor čajovny Magnolia, s kapacitou 32 návštěvníků, prioritně slouží jako studovna a čítárna městské knihovny. V dopoledních hodinách zde probíhají akce pro školy, popřípadě semi-

náře pro odbornou knihovnickou veřejnost okresu a kraje. Ve večerních hodinách zde knihovna vernisážemi otevírá výstavy amatérských i profesionálních umělců – fotografů, malířů, keramiků apod. Prostor Magnolie je dále využíván ke vzdělávacím a kulturním akcím vztahujícím se k činnosti knihovny – prezentace knih, besedy se spisovateli, přednášky, ale také k večernímu vaření čaje a kávy, koncertům a dalším pořadům.

Možnost využívat tento prostor je hodnocen velmi kladně, protože díky zde realizovaným akcím vzrostlo renomé městské knihovny v očích odborné i laické veřejnosti.

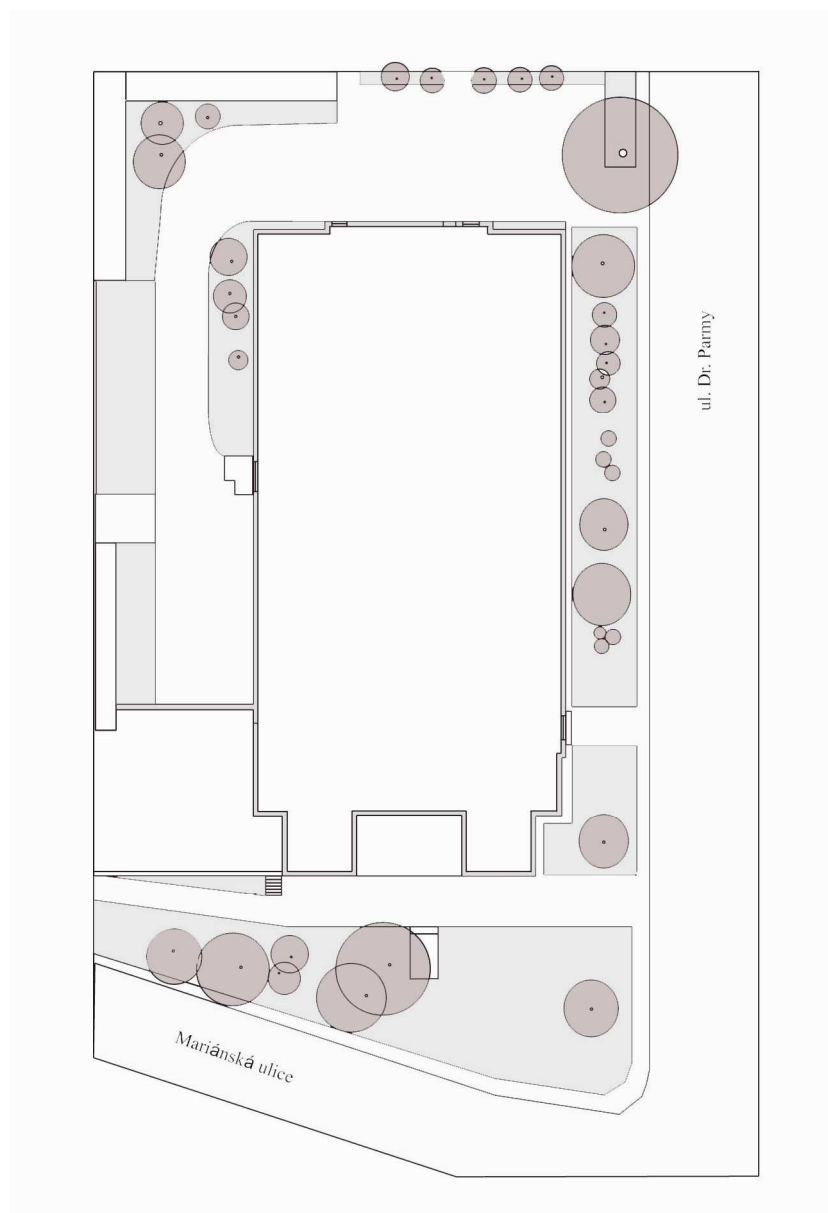
1.3.3 Výstavní síň Albína Poláška

V prostorách domu kultury byla 14. října 2004 slavnostně otevřena výstavní síň Albína Poláška. Nový výstavní prostor vznikl rekonstrukcí místností, které dříve využívala firma Telecom. Drobnými stavebními úpravami, nápaditou malbou a zajímavým osvětlením vznikl prostor útulné výstavní síně. První výstavou v nově otevřené galerii byl 17. Salon frenštátských výtvarníků, kde se představili umělci tohoto města a okolí.

V současnosti jsou prostory výstavní síně hojně využívány pro uskutečňování výstav různých umělců (např. výstavy obrazů, divadelních kostýmů, keramiky apod). Výstavní síň Albína Poláška navštíví denně v průměru 10 lidí.

2 ANALÝZA PROSTOR KOLEM KULTURNÍHO DOMU

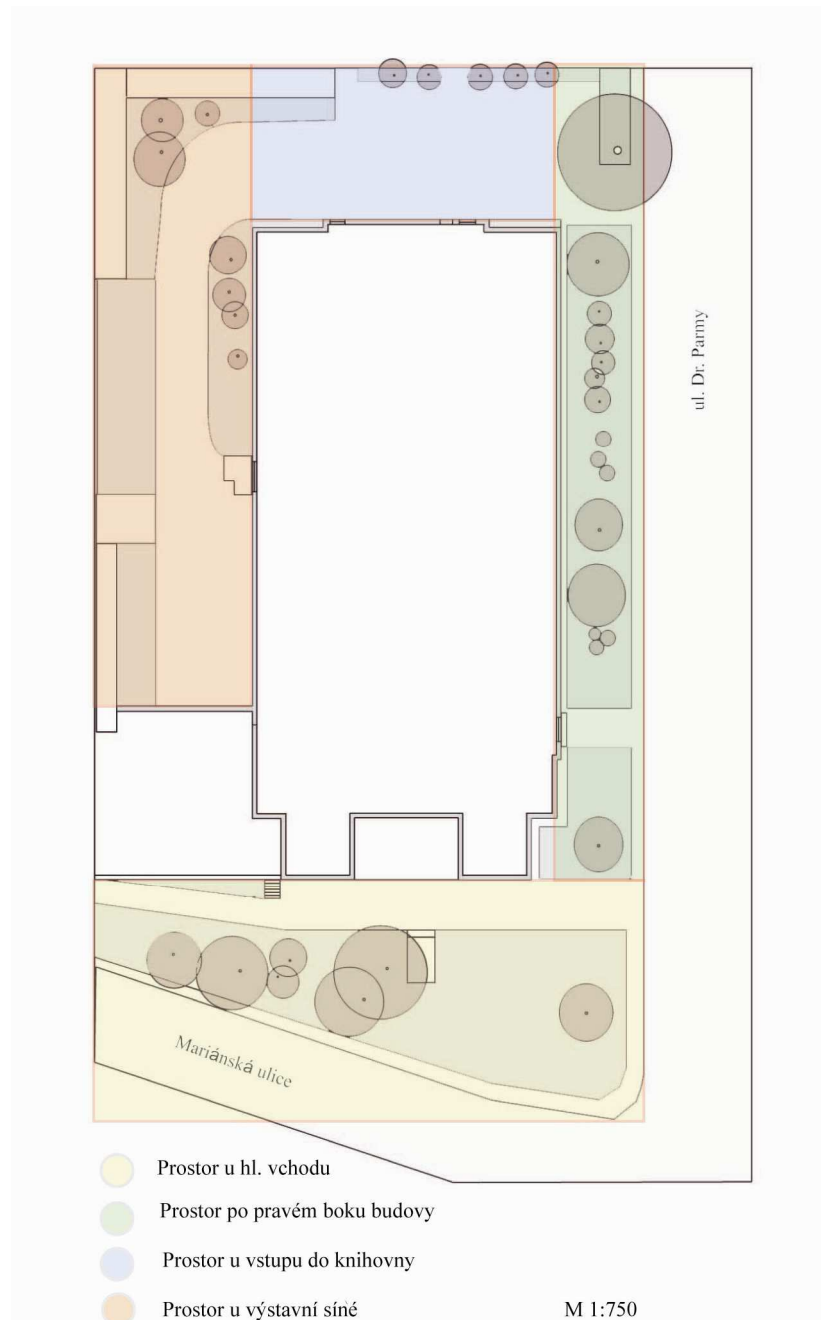
Okolí Kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm připomíná neucelený prvek. Již při prvním pohledu není zcela patrné, o jakou budovu se vlastně jedná. Prostranství kolem budovy je zarostlé neudržovanou zelení a brání tak v celkovém výhledu z objektu a pohledu na něj.

Obr. 1: Současný stav, půdorys

Základním problémem je dle mého názoru především situování hlavního vchodu, který by měl být pro budovu kulturního domu reprezentativní a nejvíce důležitý. Zcela vyhovující není tedy jeho umístění. Navíc k hlavnímu vstupu vedou jen vedlejší chodníky

a velké prostranství před budovou je jaksí narušeno nevzhledným svahem. Sami lidé zde postrádají lepší přístup k hlavnímu vstupu do kulturního domu. Svědčí o tom vyšlapané cestičky napříč svahem. Ten se stává nevyužitým a skýtá pouze možnost nechat ho zarůst stromy. V tomto svahu je postavena také betonová kašna se sochou. Využití této plastiky není v současnosti žádné, je pouze místem, kde se shromažďují odpadky, nedopalky cigaret, lahve od alkoholu apod. To nepůsobí v tomto místě nikterak vábně.

Obr. 2: Současný stav-členění, půdorys

Dalším prvkem, který dle mého názoru narušuje prostranství u hlavního vstupu do budovy, je umístění hospody v jeho levé části. Dřevěné lavice vyplňující nevyužitý prostor bych umístila spíše do vodáckého kempu než před dům kultury. Jistě se pro tento účel dá najít vhodnější způsob, než jakým je toto nevhodné umístění a celkové nevábivé působení na okolí. Ani cedule s nápisy porůznu připevněné v těchto místech na omítce budovy nedělají zrovna nejlepší vizitku.

Hlavní vstup do budovy nepůsobí zrovna čistým dojmem. Prázdné prostory vzniklé po stranách schodiště se stávají dalším místem vhodným pro shromažďování odpadků a zcela bezúčelnými hluchými kouty. Přestože jsou schody dostatečně široké a vchod veliký, lecjaký návštěvník může při vstupu znejistět, zda-li tento vchod opravdu slouží jako hlavní. Malé lístečky s informacemi v podobě textů psaných fixy, kterými je hlavní vchod polepen, považuji za neestetické a jako informace zcela nedostačující. Naprosto zde tedy chybí jakýkoliv ucelený informační systém, který by dával občanům na vědomí, co se zde v kulturním domě vůbec děje.

Fasáda celé budovy je ve špatném technickém stavu. Je znehodnocena různými nápisy a posprejována grafity. Obejdeme-li celou budovu, můžeme si povšimnout, že z každé strany má fasáda jinou barvu, což nesvědčí v žádném případě celkovému jednotnému vzhledu budovy.

Na některých místech u budovy nelze zcela rozeznat, kde začíná chodník či parkoviště. Většina ploch kolem kulturního domu je v nedobrému stavu, v některých částech je popraskaný chodník, jehož trhlinami prorůstá tráva, jinde je poničená nerovnoměrná dlažba, na jiných místech úplně chybí. Prostranství působí celkově neupraveně.

Na mnoha místech postrádám také městský mobiliář, hlavně lavičky, stylově sjednocené např. s odpadkovými koši, vhodně umístěné v prostoru. Protože se prostranství kolem kulturních domů stává jakýmsi shromaždištěm lidí, považuji chybějící lavičky za velký nedostatek. Chybí zde místa pro posezení a odpočinek.

Zaměřím-li se na jižní stranu budovy podél ulice Dr. Parmy, ani zde nenacházím logické provázanosti. Rozprostírá se zde dlouhý travnatý pás porostlý křovinami a vzrostlými jehličnatými stromy, které zastiňují okna i v zimě. Budova se z této strany ztrácí za zelení. Vše je zde neuspořádané, nahodile vysázené. Při celkovém pohledu na kulturní dům je patrně viditelná větší část budovy jen z rohu od ulice Dr. Parmy a ulice Mariánské. Z jiných míst, např. z protějšího chodníku, je snadné kulturní dům přehlédnout.

Auta parkující podél chodníku v ulici Dr. Parmy zužují celkovou šířku komunikace. Jenže kde jinde zaparkovat? Jediná další možnost zaparkování vozidel se naskytá u východní části budovy při vstupu do knihovny. Zde se rozprostírá plocha o velikosti 15x50m. Toto místo je myslím pro parkování velmi nevhodné. Zaparkovaná auta zde nemají žádný řád a v podstatě si stojí, jak se jim zlíbí. Vzhledem k tomu, že tímto místem procházejí lidé např. k výstavní síni Albína Poláška a čajovně Magnolia, je zde zajíždění aut nežádoucí. Přesto je důležité nechat pro auta toto místo přístupné z důvodů zásobování či např. nutného vjezdu sanitky. Jako nevhodné ale považuji toto prostranství k parkování ještě z jednoho prostého důvodu. Vzhledem k tomu, že hlavní vchod kulturního domu se nachází na opačné straně budovy, je nutné, aby každý návštěvník, který parkuje právě zde, celou budovu obešel. Ani kapacita parkovacích míst zde není natolik velká, aby zde mohla zaparkovat všechna auta přijíždějící za kulturou.

Na této straně budovy kulturního domu se nachází vstup nejen do místní knihovny, ale také do kanceláří kulturního domu. Právě pro příchod do budovy ke kancelářím jsou používány dveře nezvyklých rozměrů, které působí až komicky. Rušivým prvkem se mi zdá být také stupeň schodiště před vchodem do knihovny. Celkově je na této straně budovy na fasádě připevněno opět velké množství cedulí.

V okolí kulturního domu, především u jeho východní a severní části, se vyskytují vyloženě tmavá zákoutí. Takže pro návštěvníka, který tudy prochází ve večerních hodinách, to jistě nemusí být nic příjemného a už vůbec ne bezpečného. Osvětlení zde není zrovna nejvhodněji vyřešeno a na mnohých místech zcela chybí.

Jak již bylo řečeno na začátku, prostory kolem kulturního domu působí zmateně. Některá místa nejsou vůbec využita a pouze tu jen existují. Velmi zajímavě na mě v tomto ohledu působí např. členění a celková úprava veřejných prostranství města Pocking v Německu. Vše je zde totiž důkladně promyšlené. Umístění některých součástí Kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm (knihovny, bazaru, čajovny...), nacházejících se přímo v budově, je nepřehledné, stejně tak jako jeho značení. Člověk přicházející k severní části budovy od ulice Dr. Parmy se může opět zarazit a nemusí si být jistý, zda v cestě pokračovat. Může si totiž myslet, že už se nachází na nějakém soukromém pozemku.

Zadní část za kulturním domem připomíná spíše nějaký vjezd pro zásobování či popeláře, ale v žádném případě nepůsobí jako příchod k výstavní síni. Toto místo na mě působí nejméně přitažlivě, především asi proto, že zde není výjimkou pohozené koště na zemi, sedačka z automobilu opřena o zeď či nevábně rozmístěné popelnice, které zde akorát překáží. Tato severní část za budovou je velmi neudržovaná a dle mého názoru nemůže být pro návštěvníky příchod na tato místa nikterak příjemný. Pochybuji o tom, že by návštěvníky toto místo mohlo něčím dokonce nadchnout.

Budova kulturního domu jako taková se mi moc nelíbí. Přesto ji respektuji, protože vím, že byla postavena v jiné době. Některé její prvky jsou přehnaně monstrózní a jakoby navíc. Příkladem toho je např. schodiště na severní straně při vstupu do výstavní síně a čajovny Magnolie. Vypadá, jako by vůbec nerespektovalo budovu. Mám pocit, že je zbytečně složitá a nevkusná.

2.1 Popis koncepce řešení

V první řadě bych budovu kulturního domu chtěla nějakým způsobem zviditelnit. Za tímto účelem bych nechala odstranit stromy bránící ve výhledu a dále se pak zaměřila na celkové podsvícení budovy a osvětlení jejích hlavních částí a okolí. Přeci jen se jedná o kulturní dům a ten by se měl podle mého názoru od svého okolí odlišovat nejen ve dne.

Za důležité považuji celkové logické členění okolního prostoru. Zamýšlím tedy specifikovat daná místa a určit jim funkci vyplývající nejen z jejich původního určení.

Na mnoha místech kolem kulturního domu je nerovný terén, který se pro některé úpravy zcela nehodí. Proto bude musím vhodně jeho zarovnat a celková rekultivace.

Vzhledem k nefunkčnosti zatravněného svahu před hlavním vchodem uvažuji o jeho využití k praktickému účelu. Zamýšlím zde do terénu zakomponovat schodiště, které by umožnilo přímý přístup ke kulturnímu domu z Mariánské ulice. Tímto schodištěm by se musím zvedla i důležitost hlavního vstupu budovy. Za nedůležitou součást svahu považuji stávající sochu s kašnou. Mým záměrem je ji tedy úplně odstranit.

Dalším neméně důležitým počinem by bylo odstranění překážejících stromů a zároveň vysazení stromů nových. Myslím, že by bylo vhodné je do těchto prostor rozmístit systematicky a dát tímto veškerému prostranství určitý řád a odlehčení.

Stále se pozastavuji nad problémem, co udělat s místní hospodou. Asi bych nepřistupovala k úplně nejradikálnějšímu řešení-a to zbourání této budovy. Spíše uvažuji o tom, toto místo nějakým způsobem upravit a rozhodně pozměnit jeho funkci. Myslím si, že hospoda ke kulturnímu domu nepatří. A pokud zde takový druh hospody funguje, pak se ani nemusíme divit, odkud se v okolí bere ten nepořádek. Uvažuji tedy o jejím úplném zavření a využití stávajících prostor pro potřeby kulturního domu nebo pro založení nějaké instituce, která zde chybí a byla by místními obyvateli vítána.

Zároveň bych citlivým a nenásilným způsobem využila prázdné prostory po stranách hlavního schodiště při vstupu do budovy. Mám na mysli např. umístění prostorových poutačů či informačních tabulí. Popř. budu uvažovat nad jejich úplným zabetonováním a eventuálním umístěním jednoduchých plastik.

Dále předpokládám obnovení a barevné sjednocení fasády budovy a nenechávám stranou ani případnou výměnu oken, vchodových dveří a také zábradlí na budově, která by potřebovala dle mého názoru obměnou některých prvků odlehčit.

Určitě bude potřeba vyměnit kolem kulturního domu veškerou dlažbu a rozčlenit plochy na chodník, místo pro travnatý porost a parkování tak, aby rozdíl mezi nimi byly patrné. Nezamýšlím všude odstranit co nejvíce zeleně a pokud se tak stane, hodlám ji nahradit novou.

V předchozí kapitole jsem se zmiňovala o chybějícím mobiliáři. Člověk, který jde např. do knihovny, chce si zde odpočinout ve slunečném dni, nebo na někoho čeká či se jen tak prochází, jistě ocení lavičky. Pro ně bych našla hned několik vhodných míst. Plánuji je umístit před kulturní dům a dále i za něj – k výstavní síni Albína Poláška. Protože konkrétně tato část je dost zaostalá, ráda bych ji oživila a nabídla tímto návštěvníkovi lepší místo pro příchod k výstavní síni. Nezdá se mi jako nejvhodnější ani fakt, že do této části zajíždějí auta. Proto bych považovala za přínosné zamezit autům do tohoto prostoru vjíždět a udělat zde jakousi „klidovou pěší zónu“.

Vzhledem k nesprávně zvolenému místu pro parkování bych uvažovala o zrušení zatravněné a stromy porostlé plochy pod okny v ulici Dr. Parmy. Toto místo se mi zdá vhodnější pro využití k parkování. Přímým označením parkovacích míst by se tedy nemohlo stát, že auta zaparkují někde mimo parkoviště dle vlastního uvážení. Zároveň by návštěvníci kulturního domu neměli daleko od svého auta k hlavnímu vchodu budovy ani např. do knihovny. Pro bezbariérový přístup zamýšlím využívání postranního vchodu (ul. Dr. Parmy), jehož umístění v ohledu k parkování by bylo více než vhodné.

V neposlední řadě bych odstranila „velkolepé“ schodiště na severní straně budovy a zaměnila ho za jednodušší, z více stran přístupné schodiště.

2.2 Popis konstrukčních a materiálových řešení

Při výběru materiálů pro řešení prostor kolem kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm budu brát ohledy na kvalitu, nenáročnost údržby a v neposlední řadě také na cenovou dostupnost. V současné době je na trhu veliký výběr sortimentu a také možnost různých barevných kombinací. Proto se budu snažit vybrat vhodný materiál, abych docílila harmonického vyznění celku.

Vzhledem k mému úmyslu odstranit nevyhovující zeleň bude důležité vybrat vhodný druh zeleně jiné. Počítám tedy s obměnou zatravněných ploch i některých stávajících stromů. Zatravněná plocha by měla být vzhledově hezká a ne příliš náročná na údržbu. K takovýmto účelům se hodí travní směsi parkové nebo zahradní. Hezky vypadající trávník však vyžaduje úpravu podkladu (drenáže), propracovanou ornici, většinou i s úpravou jejího složení, ale i důslednou – časově velmi náročnou údržbu. V místech, kde neprosperují běžné traviny, např. na příkrých svazích náročných na údržbu, je možné použít různé plazivé dřeviny. Místo trávníku lze na menší ploše vysadit např. mochny, které se zahustí a zapojí do dlouho kvetoucího koberce. Nedílnou součástí správného udržování trávníku by samozřejmě mělo také být užívání zavlažovacího systému.

Výběr stromů bude potřeba dobře promyslet s ohledem na to, aby úprava byla pěkná ve všech ročních obdobích. V dlouhodobém vývoji bude úprava velmi proměnlivá, protože rozdílná je rychlost růstu, změny tvaru, textury i konečná velikost dřevin – typické je pozdější rozklesávání, řídnutí a prosychání některých (v mládí kompaktních) jehličnanů. Domnívám se, že výběr stromů jehličnatých není pro okolí tohoto kulturního domu zrovna nejvhodnější. Dost těžko se dá korigovat jejich výška a po několika desetiletích mohou snadno zastínit celou budovu, jako je tomu právě u frenštátského kulturního domu. A mým záměrem není budovu tzv. utopit ve vzrostlých stromech. Převaha jehličnanů může totiž působit příliš vážně a strnule. Myslím si, že u listnatých stromů se dá lépe udržovat koruna, ovlivňovat její tvar a zachovat stálá výška stromů. Proto bych se přikláněla k výběru z některých listnatých stromů, které se nerozrůstají do přílišné výšky. Pro tento účel bude tedy nejlepší vybrat z nejrůznějších druhů javorů (např. *Acer platanoides* *Globosum*), či jiných listnatých stromů, které dorůstají do výšky kolem šesti metrů.

Neméně důležitý bude také výběr dlažby. Samozřejmě i zde je potřeba mít na zřeteli její cenovou dostupnost. V současnosti je nabídka materiálů, které lze použít, bohatá. Klasickým materiálem je např. kámen. Široká barevná škála pískovců, vápenců, křemenců a břidlic vynikne tam, kde chceme přiznat pravdivost přírodního materiálu a vyžadujeme odolnost, pevnost a prodyšnost. Při úpravách exteriéru by tedy mohl být zajímavou volbou.

Dlažba keramická má rozdílné vlastnosti při použití v interiéru a exteriéru. Základními požadavky pro venkovní keramickou dlažbu je pevnost v tlaku a ohybu (některé dlaždice mají pevnost srovnatelnou s žulou), nasákavost do 0,1%, mrazuvzdornost a odolnost proti povětrnostním vlivům, proti působení chemikálií a opotřebením otěrem. Keramická dlažba se vyrábí v mnoha barvách, s různými vzory nebo jako napodobenina přírodních materiálů.

Ideální funkční a estetické řešení chodníků, přístupových cest, nádvoří a různých jiných komunikací nabízí dlažba zámková. Skládá se z dlažebních kamenů, jejichž tvary umožňují vzájemnou vazbu. Existuje mnoho tvarů v několika odstínech. Podle typu zatížení plochy lze vybírat dlažbu o tloušťce od 60 do 100 mm. Dlažba o tloušťce 60 mm je vhodná pro nemotoristickou dopravu a dlažbu tloušťky 80 a 100 mm vydrží zátěž větší. Zajímavý se mi zdá být tento typ dlažby pro svou různorodou skladebnost a tím neopakovatelné vytvoření vzorů dle vlastního uvážení a vkusu.

Maximální užité vlastnosti (pevnost, mrazuvzdornost...) a často i elegantní vzhled zajišťuje dlažba betonová. Její povrchová úprava se provádí např. broušením, štípaním a vymýváním. Lze docílit různých barevných odstínů a mnoha podob povrchu. Hodí se na odláždění pěších či pojezdových ploch, parkovišť, parků, teras, kde se dá použitím dlaždic různých rozměrů docílit jistě zajímavých skladebných prvků i barevných provedení.

K tomu, aby vynikly okolní úpravy, zamýšlím změnit fasádu kulturního domu s ohledem na nové materiálové možnosti současnosti. Při volbě barevnosti fasády bych ráda zohlednila její původní stav, popř. zvolila tóny světlejší. Myslím, že pro její celkové optické sjednocení by nemuselo být špatné její podezdívku úplně zapřít a materiálově i barevně ji sjednotit s fasádou budovy.

Na svahu před hlavním vstupem do kulturního domu uvažuji o zakomponování schodů. V případě, že použiji mnou navrhované schodiště, budu muset pro výběr jeho materiálu a konstrukce brát ohledy na pevnost půdního terénu. Za vhodné materiály pro stavbu schodů lze považovat kámen či beton. Kamenné schody jsou vždy pěkným a působivým architektonickým prvkem. Většinou se používá stejný druh kamenů jako na dlážděné plochy, případně i na opěrné zídky či podezdívky. Pro schodiště s velkou frekvencí pohybu je

důležité použít kámen s dostatečnou trvanlivostí, pevností a odolností proti sešlapání. Např. žula jako tvrdý kámen je vhodná pro výrobu širokého sortimentu do venkovních prostor (schodiště, dlažby, obklady...). Naproti tomu např. mramor není vhodné používat v exteriéru. Vhodné jsou kamenné bloky s přirozeně drsným nebo různě upravovaným povrchem. Důležitá je především tloušťka kamene, neboť tenké desky velmi často praskají, zvláště v případě méně pevného podloží. V současnosti je poměrně velký výběr druhů kamene vhodných pro schodiště, které nabízejí některé specializované firmy (jako např. stavební firma Tomek Olomouc, firma Mramos Plzeň a mnoho dalších).

Vhodné a poměrně levné jsou schody z prostého betonu nebo z prefabrikovaných betonových tvárnic různých velikostí. Jsou velmi oblíbené pro svou stabilitu, trvanlivost, požární odolnost, nehlučnost, tvarovou flexibilitu a možnost kombinace s dalšími materiály. Jednou z hlavních předností betonových schodišť je především jejich cenová dostupnost. Kdybych se rozhodla pro schodiště betonové, využila bych některého z možných materiálů k jejich pokrytí – např. venkovní keramické dlažby či bych zvolila nějakou z variant povrchových úprav betonů. Materiál, který vyberu pro konstrukci schodiště před kulturním domem hodlám využít i pro nové schodiště na severní straně u výstavní síně.

Existuje opět velké množství specializovaných firem právě na tento materiál-jednou z nich je např. firma Best (Kaznějov, okr. Plzeň).

Pro mobiliář budu uvažovat o materiálu, který se do daného prostředí hodí nejvíce. Proto zde nechci umístit lavičky příliš moderní, jak tvarem, tak materiálem. Za příhodné nepovažuji lavičky kovové, s lesklým povrchem a takové, které by se jakoby povyšovaly nad okolím. Proto budu upřednostňovat dřevo v kombinaci s jiným materiálem (např. betonem) a brát ohledy na vlastnosti materiálů a jejich celkovou životnost. Dřevo jako takové je materiálem velmi vděčným a jeho různými úpravami lze docílit velmi dobrých výsledků.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

3 KONCEPCE ŘEŠENÍ

Mým záměrem bylo budovu kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm a její okolí především prosvětlit, zviditelnit, dát jednotlivým prvkům společný řád a celkovému prostředí reprezentativnější vzhled, který je dle mého názoru pro samotnou činnost kulturního domu velmi důležitý.

Nejprve jsem se zaměřila na celkové členění prostoru a z dostupných zdrojů dala dohromady souvislosti mezi jeho jednotlivými částmi. Důležité tedy bylo vzít v úvahu, která místa jsou frekventovaná a která méně, odkud a kam lidé nejvíce přicházejí. Tyto jednotlivé návaznosti mi napomohly při řešení konkrétních nedostatků, které se v prostoru kolem kulturního domu vyskytují. V některých případech nebylo zas tak těžké poznat, co zde lidé postrádají, a co tedy bude potřeba změnit (jasným dokladem toho jsou již zmiňované vyšlapané cestičky svahem před budovou). Jinde naopak nebylo jednoduché přijít na vhodné řešení. Přesto jsem se snažila toto prostředí dostatečně zanalyzovat a dojít k jeho ucelenému sjednocení. Proto jsem si tedy ujasnila veškeré stávající situování a funkci jednotlivých míst a našla mnoho pádných důvodů, proč některé věci změnit.

Zabývala jsem se, jakým vhodným způsobem tomuto těžkopádnému prostoru celkově odlehčit. A vzhledem k tomu, že se budova kulturního domu zcela ztrácí v přerostlé zeleni, řešení bylo nasnadě. Zprvu jsem se potýkala s myšlenkami nebýt v tomto směru tak radikální a odstranit zeleň jen v nejnútnejších případech. Posléze jsem došla k závěru, že bude v tomto případě lepší provést změnu zásadní. A to, některou zeleň odstranit úplně a nahradit ji novou.

Zádrhelem při řešení již konkrétnějších míst se stal fakt, že celý pozemek patřící ke kulturnímu domu je nerovný. Pro jednodušší úpravu okolí a celkově čistější dojem, jsem stávající nerovnosti v terénu na potřebných místech zarovнала. Neméně důležité pro úpravu se stalo i odstranění současné dlažby, betonových pásů a asfaltu a sjednocení povrchu, pro které jsem nakonec použila dlažbu betonovou. Zvolila jsem dlažbu Archia colormix podzim od firmy Best.

Vítanou změnou, která se samozřejmě podílí na utváření okolí, je změna barvy fasády kulturního domu. Tímto druhem zviditelnění kulturního centra se může chlubit např. nově zrekonstruovaná Střelnice v Táboře. Stávající barvu frenštátského kulturního domu jsem se pokusila citlivě zaměnit za světlejší odstín, než byl původní a kavárnu, se záměrem oddělení od budovy kulturního domu, jsem pozměnila do odstínu cihlově červené. Na budovu kulturního domu jsem vybrala od firmy Primalex kombinaci odstínů barev na fasádní nátěry P090N a P076N, pro budovu kavárny odstín P097N. Tyto jemné odstíny myslím nejsou pro celkové vyznění prostoru přítěží. Protože právě barvami města Frenštát pod Radhoštěm jsou červená a bílá, snažila jsem se odstíny těchto barev zakomponovat právě do fasády kulturního domu. Pro celkové sjednocení povrchu budovy jsem podezdívku překryla stejným materiálem, který je na celé fasádě, a nechala ji natřít stejným odstínem. Tím pádem se tedy venkovní stěny budovy staly jednoduším uceleným prvkem.

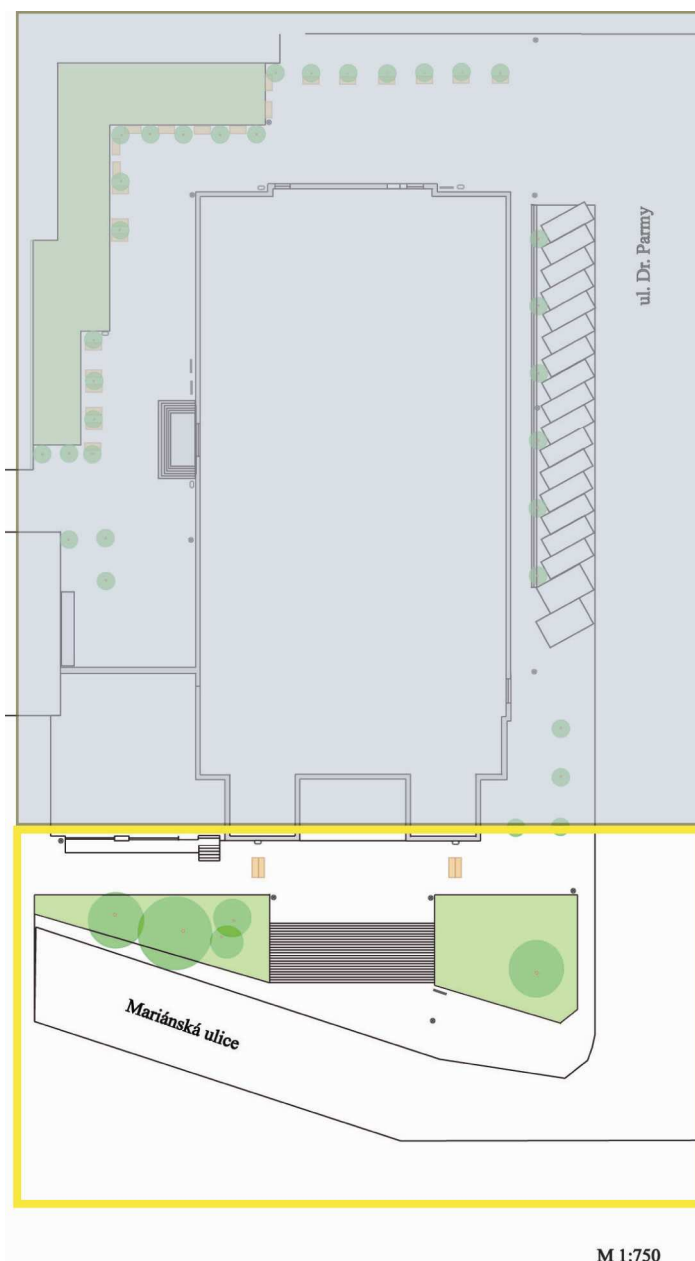
Pro přehlednější orientaci jsem si pro koncepci řešení okolí kulturního domu celý pozemek rozčlenila na čtyři hlavní části, o kterých se podrobněji zmíním v následujících podkapitolách.

3.1 Prostor před hlavním vchodem

Základním nedostatkem prostranství před kulturním domem je skutečnost, že se k hlavnímu vchodu budovy dá přijít pouze z postranních chodníků. Tudíž jsem se rozhodla tuto situaci změnit a umístit do stávajícího zatravněného svahu schodiště. Tento svah je ovšem nerovnoměrně převýšen. Převýšení činí u křižovatky s ulicí Dr. Parmy a Mariánskou ulicí 1 m a na konci pozemku u Mariánské ulice jsou to 3m. Proto byly zapotřebí terénní úpravy tohoto svahu a v levé dolní části pod schodištěm zakomponování nízké zídky, která tento svah ohraničuje. Celkovou šířku tohoto schodiště jsem uzpůsobila šířce vstupu do budovy. Proto zde bylo odstranění některých vzrostlých stromů nevyhnutelné. Veliký smrk, nacházející se po pravé straně u schodiště, jsem však zachovala. Ze svahu jsem rovněž odstranila stávající plastiku. Umístěním schodů se tak hlavní, nejvíce důležitý vchod stal dominantním a celkově tato část okolí nabyla na důležitosti.

Vzhledem k tomu, že se před kulturním domem shromažďují během akcí lidé, považovala jsem za podstatné umístění laviček. Původně jsem je chtěla umístit ke zdi kulturního domu, aby v prostoru moc nepřekážely. Nakonec jsem zvolila jejich umístění přímo do prostoru, tak, aby se samy o sobě staly samostatnými objekty. Vzhledem k tomu, že je zde

chodník dostatečně široký, nebudou vadit v průchodu. Nacházejí se tedy mezi vstupním schodištěm do budovy a schodištěm ve svahu. Jedná se celkem o čtyři lavičky, rozestavěné po dvou kusech otočených k sobě zády. Jsou natočeny tak, aby osoby, které se na ně posadí, nekoukaly do zdi. Pro toto místo, stejně jako kolem celého kulturního domu, jsem vybrala lavičky Forma od firmy Mmcité. Designově navazující na řadu laviček Forma jsou i

odpadkové koše, které jsem umístila symetricky k budově.

Obr. 3 : Prostor před hlavním vchodem, půdorys

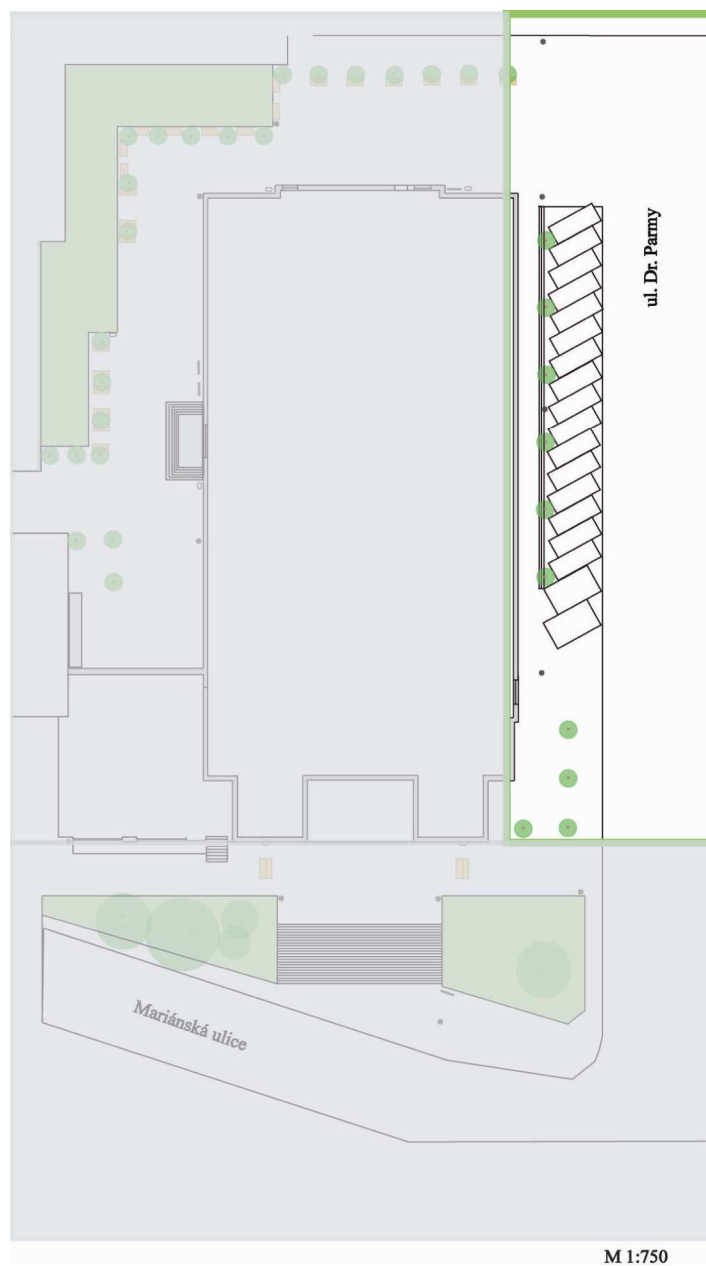
Nevzhledné prázdné prostory, nacházející se po stranách vstupního schodiště, jsem původně chtěla využít jako prostor pro umístění plastik. Přes veškeré úvahy, jak těmto místům dát vhodné využití, jsem však dospěla k názoru, že umístění plastik by bylo celkem zbytečné. A protože v okolí kulturního domu chybí jakékoliv informační tabule, toto místo se mi zdálo vhodné využít právě pro ně. Záměrem však bylo tato hluchá místa co možná nejvíce potlačit. Proto jsem rozšířila celkovou šířku vstupního schodiště a informační prosvícené tabule též od firmy Mmcité začlenila přímo do nich, v jejich levé i pravé části. Takže návštěvník zajímající se o program kulturního domu jednoduše přijde po schodech rovnou k tabuli.

Pro celkové zviditelnění hlavního vstupu a taktéž celé budovy jsem zvolila dvě zemní svítidla, která podtrhnou celkový dojem budovy a důležitost jejího hlavního vstupu. Nedílnou součástí tohoto prostranství se stalo taktéž šest lamp. Dvě stojí před kavárnou, dvě u vstupu do budovy a dvě se nacházejí pod svahem.

3.1.1 Kavárna

V půdorysu se také nachází včetně samotné budovy kulturního domu výše zmiňovaná hospoda. Tu jsem úplně neodstranila, ale věnovala jsem se rekonstrukci této budovy a spíše její návaznosti na okolí. Pokusila jsem se o její vizuální oddělení od budovy kulturního domu a samozřejmě jí dala odlišnější funkci, než byla stávající. Přesto, že jsme neměli řešit vnitřní prostory, ani moc zasahovat do staveb, jen okrajově bych se zmínila o tom, že této malé budově jsem přiřadila funkci kavárny. A protože se do prostředí ke kulturnímu domu nehodí ledabyly rozestavěné lavice s popadanými slunečníky, začlenila jsem k budově kavárny terasu, která slouží jako zahrádka k posezení u kávy, a tím pádem jsem zamezila neuspořádanému dojmu z prostranství před budovou. Zároveň jsem malá stávající okna vyměnila za velká, a tak celkově tento zastavěný prostor odlehčila. Tímto jsem také docílila odlišného vzhledu kavárny od budovy kulturního domu. Nechtěla jsem však tuto budovu až moc modernizovat, aby se nestala přehnaně odlišným prvkem v celkové koncepci řešení.

3.2 Prostor po pravém boku budovy

Obr. 4: Prostor po pravém boku budovy, půdorys

Nemalá obměna se týkala také strany podél ulice Dr. Parny. Zásadním krokem se stalo odstranění všech stávajících stromů pod okny budovy. Vykácenou plochu podél ulice jsem využila pro umístění celkem osmnácti parkovacích míst. Šířka jednoho parkovacího místa činí 2,30 m, což je rozměr vhodný pro často využívané parkoviště. Oddělení a vyme-

zení parkovacích míst je docíleno v jejich přední a boční části 120 mm širokými pruhy. Toto místo se však směrem k budově kulturního domu svažuje. Výškový rozdíl od ul. Dr. Parny k budově činí 400 mm. Považovala jsem tedy za vyhovující terén pro parkování aut zarovnat a výškový rozdíl směrem k budově vyvážit umístěním nízkého schodiště. Jedná se o dva schodišťové stupně o výšce 200 mm. A protože i tudy potřebují lidé chodit, zakomponovala jsem podél budovy chodník. Takže nedošlo k přerušení základní provázanosti všech prostor kolem budovy. Chodník pod okny je tedy o dva schody níž, než parkoviště. Pokud zde tedy návštěvník zaparkuje auto, nemusí vcházet do silnice, ale po schůdkách sejde rovnou na chodník k budově.

Dvě parkovací místa jsem ponechala pro invalidy. V této části se už „dvojschod“ nenachází, proto není přístup vozíčkářů k budově nijak omezen. Vedlejší vchod, který se na této straně budovy nachází a je zároveň blízko těchto dvou parkovacích míst, jsem navrhla využívat jako bezbariérový přístup do budovy kulturního domu. Protože se před tímto vstupem nachází nízký schůdek, je důležité, aby byl vyměněn nájezdovou betonovou plošinkou.

Kolem celého kulturního domu jsem vybrala betonovou dlažbu Archia-colormix. V této boční části jsem však rozlišila barevně členění chodníku a parkoviště. Chodník zůstává stejně barevný jako ostatní vydlážděné plochy, pro parkovací pás jsem zvolila pouze jednu barvu, aby byly více patrné rozdíly mezi těmito místy.

Protože jsem nechtěla zeleň úplně vyčlenit z okolí kulturního domu, snažila jsem se na některá místa začlenit stromy nové. Zde jsou v levé části vysazeny čtyři stromy tvořící přirozené oddělení od hlavního vstupního prostranství a boční strany kulturního domu a podél parkoviště bude dalších šest stromů tvořit pomyslnou hranici mezi místem na parkování a chodníkem. Pro všechny nové stromy jsem navrhla do země umístit mřížky čtvercového půdorysu od firmy Mmcité. Vzhledem k tomu, že tyto stromy nebudou dorůstat do veliké výšky a jejich koruny budou pravidelně prostřihávány, nebude tato řada stromů stínit ve výhledu tak jako stromy stávající.

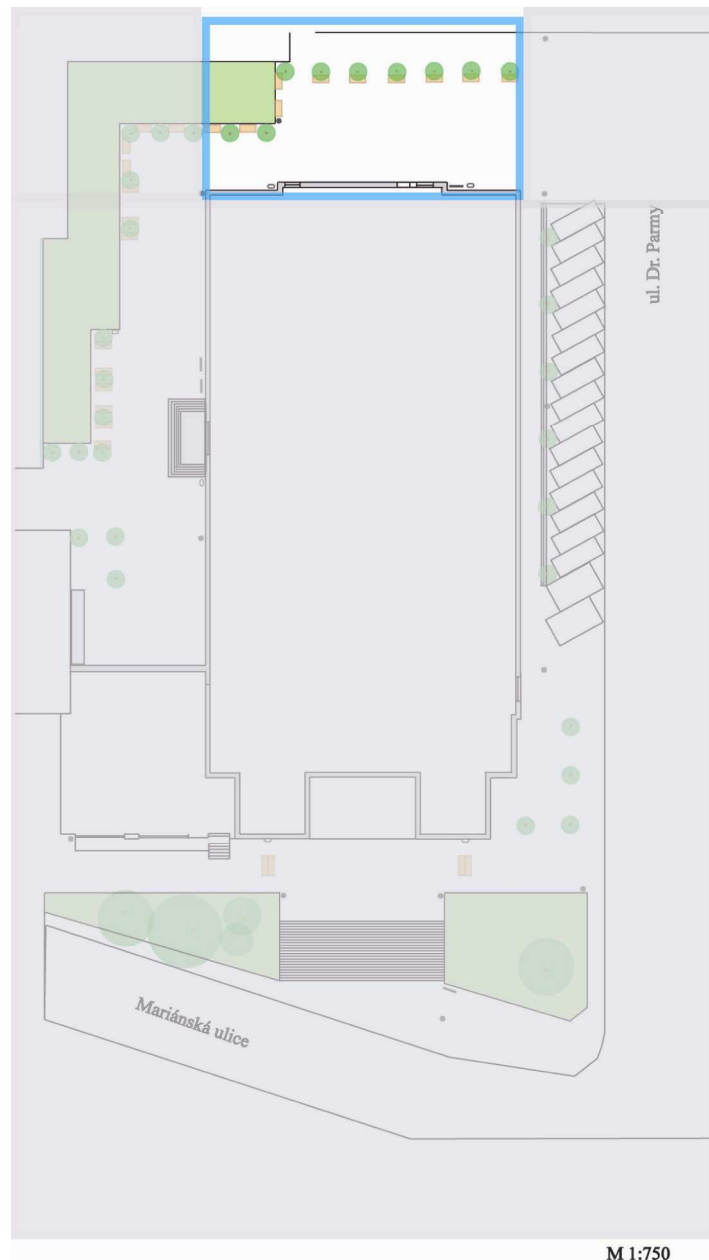
I zde jsem umístila zemní svítidla. Vzhledem k tomu, že nově vysazené stromy nechávám taktéž podsvítit, není nutné umístění vysokého počtu lamp. Samotné podsvícení zeleně dodá dostatek světla i do okolí. Proto jsem umístila pouze lampy tři – první se nachází v levé části parkoviště, druhá uprostřed a třetí v části pravé. I tak zde bude světla dostatek. V tomto místě ho považuji za příhodný především pro případ, že návštěvníci budou hledat klíčky od auta apod., ale zejména z důvodu zviditelnění této části budovy od ulice Dr. parmy.

3.3 Prostor před vstupem do knihovny

Vzhledem k umístění Knihovny, čajovny Magnólie a Výstavní síně Albína Poláška, jsem se zaměřila hlavně na vyřešení situace v této části. Protože návštěvníci zacházejí za budovu kulturního domu za účelem návštěvy těchto míst poměrně často, přišlo mi skutečně nevhodné ponechat parkoviště právě v místě, kudy lidé procházejí. Zároveň jsem tomuto místu chtěla dát odlišný ráz, a proto jsem se rozhodla mu věnovat pozornost v ohledu na potřeby návštěvníků. Toto místo se tedy stalo částečně pěší zónou, průchozím místem do čajovny a výstavní síně. Jak jsem se již zmiňovala, parkování zde není zrovna příhodné. Proto jsem odsud parkovací místa odstranila, opět nechala upravit terén a pokrýt betonovou dlažbou. V pravé třetině jsem umístila ve svislém pásu nové stromy. Ty zde opět slouží jako pomyslná hranice. V pravé části se totiž nachází vstup do jiné budovy, proto jsem zde pro příchod k ní ponechala prostor. Do zadní části jsem začlenila také zatravněnou plochu, aby místo pro odpočinek nezůstalo jen betonovou uličkou.

Celkově jsem pochozí plochu v její zadní části směrem k severní straně zúžila a to z jednoho prostého důvodu. Vzhledem k tomu, že toto prostranství bylo původně využíváno pro parkování a vjezd aut, nechtěla jsem jejich vjezd zcela zamezit. Proto je v přední části ještě ponechán dostatek místa pro vjezd automobilů (zásobování apod.) z ulice Dr. Parmy a zadní část už je určena pouze pro pěší. Je zde také umístěno několik laviček, protože dle mého názoru právě před knihovnou by mohla být místa k posezení velice žádaným prvkem. Za praktické považuji také umístění stojánku na kola právě ke vstupu do knihov-

ny. Opět jsem vybrala z designově stejné řady jako u laviček a odpadkových košů od firmy Mmcité.

Obr. 5: Prostor při vstupu do knihovny, půdorys

Na této straně budovy kulturního domu se nachází vstup nejen do místní knihovny, ale také do kanceláří kulturního domu. Nelogicky velké dveře, které slouží pro vstup ke kancelářím, jsem nechala sjednotit s dveřmi pro vstup do knihovny. Celkově je na této

straně budovy na fasádě připevněno zbytečně velké množství cedulí. Ty jsem nechala odstranit a ke vstupům do budovy nechala umístit prosvětlené informační tabule, aby bylo návštěvníkům jasné, že se jedná právě o knihovnu či kanceláře kulturního domu.

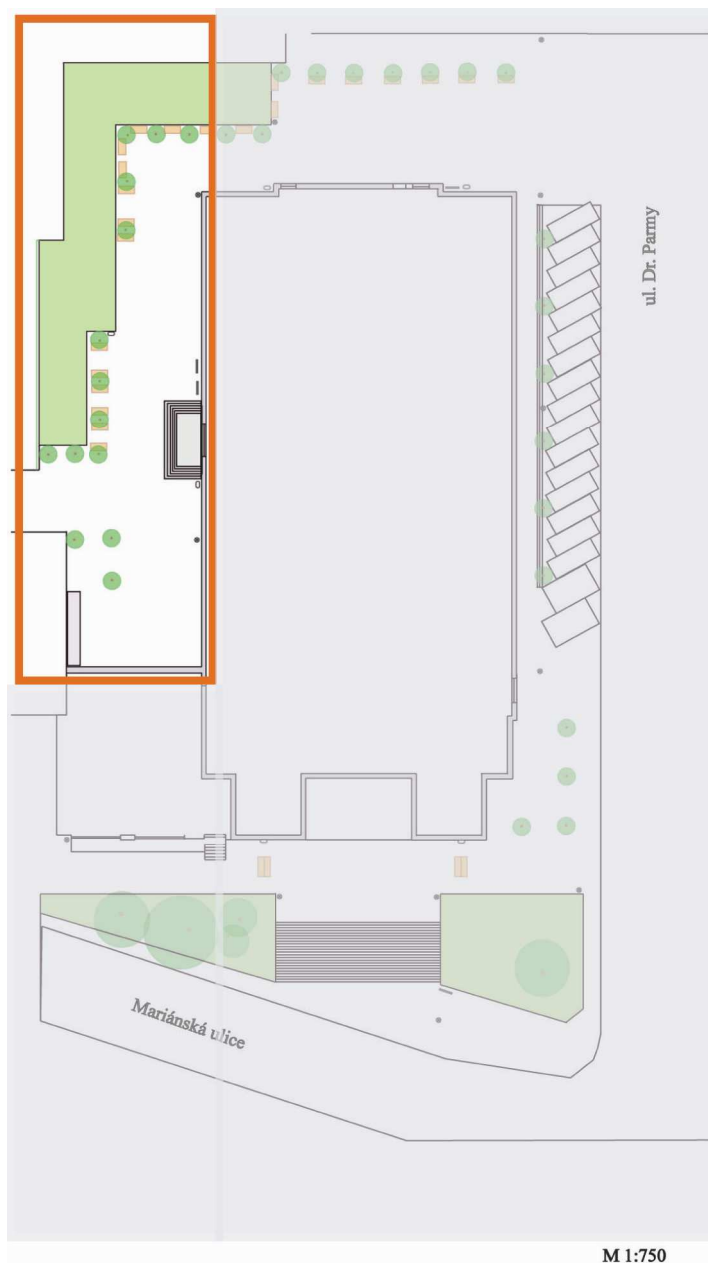
Protože v této části není vhodně vyřešeno osvětlení, rozhodla jsem se zde umístit dvě lampy a opět zakomponovat světla pod mřížky stromů. Ani zde nechybí zemní osvětlení.

3.4 Prostor před výstavní síní

Nejméně přitažlivé místo před vstupem do výstavní síně Albína Poláška a čajovny Magnolie, jsem se rozhodla zásadně změnit. Původní myšlenku tento prostor využít jako klidovou část bez možnosti průjezdu aut, jsem zachovala. Kromě toho jsem ještě dospěla k dalšímu nápadu toto místo vhodným způsobem oddělit od stávajícího sportovního hřiště. Využila jsem tedy plotu, který tato dvě místa dělí, a jako nejlepší řešení jsem zvolila nechat tento plot porůst popínavými rostlinami. Tímto tedy vznikla přirozená hranice, která toto místo nenásilnou formou oddělila od rušivého okolí, a zároveň poskytla další přírodní element do odpočinkové zóny. Pro porost stávajícího plotu jsem vybrala tzv. přísavník – Parthenocissus ("Psí víno"), který se mi pro bujně rostoucí červené podzimní vybarvení listů zdá být vhodný a zároveň velmi zajímavý. Je ideální pro osluněné stěny, ale obstojně roste i ve stínu. Což je případ právě této, ne zrovna moc prosluněné severní strany za kulturním domem.

Nechala jsem z těchto míst odstranit stávající zeleň a obnovit zatravněné části. Geometrického členění celkové plochy jsem docílila systematickým rozmístěním nových stromů. Stromy jsou využívány k členění některých ploch ve městském prostředí velmi často. Příkladem toho jsou například pěší zóny či rušné třídy města Paříž. Zatravněnou plochu podél plotu u frenštátského kulturního domu jsem ponechala příchozím pro odpočinek, tzn., že si mohou v trávě v klidu posedět. I tuto funkci trávníků, která je ve světě celkem běžná, považuji za příjemnou. K tomuto účelu jsou zde samozřejmě také umístěny pod stromy lavičky. Ani v této části nechybí odpadkové koše a stojánky na kola.

V neposlední řadě jsem se rozhodla o úplné odstranění nevkusného stávajícího schodiště při vstupu do výstavní síně a čajovny. Místo něj jsem ke vchodu umístila jednoduché betonové schodiště přístupné ze všech stran, jehož půdorysný rozměr činí 8x3,7 m. V jeho blízkosti se nacházejí opět prosvícené informační tabule.

Obr. 6: Prostor před výstavní síní, půdorys

Protože v těchto prostorách byly doslova nahodile rozmístěny kontejnery na odpad a narušovaly zde celkové prostředí, vyřešila jsem tuto situaci následně: v levé části tohoto prostranství se nachází kout, který není vůbec využit a dle mého názoru je nejtmašším místem celého okolí kulturního domu. Je to část z druhé strany budovy kavárny. Toto místo právě patřilo k nejvíce zanedbaným (zejména pro své nelogické umístění výše zmiňované sedačky od auta apod.). Proto jsem se rozhodla do tohoto rohu umístit kontejnery a všechny je schovat pod betonový plášť, jehož jednoduchá konstrukce ve tvaru písmene „U“ na sebe neupozorňuje a plní pouze svou danou funkci. Toto místo jsem posléze ještě od okolí vizuálně oddělila nově vysazenými stromy.

Pro přehlednější a ve večerních hodinách především bezpečnější orientaci v této severní části za budovou jsem do těchto míst také umístita lampy, zemní svítidla a taktéž využila podsvícení stromů.

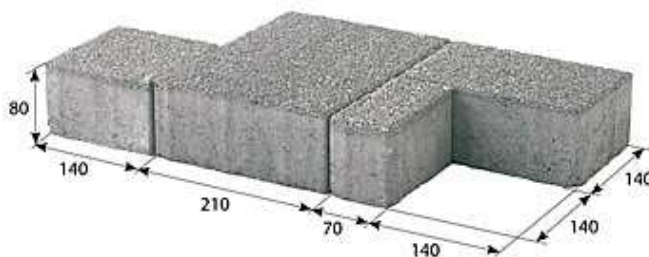
4 KONSTRUKČNÍ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ

Při výběru materiálů pro mé řešení prostoru kolem kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm jsem brala ohledy na kvalitu, nenáročnost údržby a také na cenovou dostupnost. Snažila jsem se nahlédnout pod pokličku nemalému množství firem a získat tak větší přehled o vhodnosti a různorodosti nabízeného materiálu.

4.1 Povrchové úpravy

Protože byl celkově povrch kolem kulturního domu nerovný, většinu míst jsem nechala zarovnat. Základem těchto povrchových úprav bylo tedy srovnání terénu a také jeho řádné zpevnění. Vzhledem k tomu, že je zde půda celkem dobře soudržná (hlinitá až hlinitojílovitá), nemělo by zde docházet k celkovým sesuvům půdy. A protože zde nejsou žádné příkré svahy, pro povrchovou úpravu mírně nakloněného svahu před hlavním vstupem do budovy bude pro zpevnění stačit stávající druh hlíny a po úpravě přejetí těžkými stroji.

Pro vydláždění okolních ploch jsem se pokusila vybrat vhodný materiál pěkného vzhledu a cenové dostupnosti. Vzhledem k tomu, že je v současnosti nabídka materiálů, které lze použít, velmi bohatá, nebylo jednoduché rozhodnout se pro nejvhodnější materiál. Přes dlouhé úvahy a hledání jsem však došla ke konečnému rozhodnutí použít dlažbu betonovou. Ta si našla své přední místo na trhu především díky své cenové dostupnosti v porovnání s materiály přírodními. Tento druh dlažby se vyrábí vibrolitím nebo vibrolisováním ze šedého nebo barevného betonu do speciálně zhotovených forem. Pro vydláždění okolí kulturního domu jsem vybrala vysoce pevnostní vibrolisované dvouvrstvé betonové dlaždice Archia od firmy Best a.s.

Obr. 7: Dlažba ARCHIA, rozměry

Optimální poměr vrchní nášlapné a spodní jádrové vrstvy betonu zde zajišťuje maximální užité vlastnosti, zejména vysokou pevnost, mrazuvzdornost a odolnost povrchu proti působení vody a chemických rozmrazovacích látek, dále nízkou obrušnost a elegantní vzhled.

Různými úpravami lze docílit různorodých barevných odstínů a mnoha podob povrchu. Tento druh dlažby se hodí na odláždění pěších či pojezdových ploch, parkovišť, parků, teras, kde se dá použitím dlaždic různých rozměrů docílit jistě zajímavých skladebných prvků i barevných provedení. Pro vybranou dlažbu jsem zvolila barevné provedení Colormix podzim s povrchovou úpravou Standard. Tento barevný odstín je vytvořen prolínáním červené, hnědé a pískovcové barvy.

Obr. 8: Dlažba ARCHIA, Colormix podzim

Pro parkoviště v ulici Dr. Parmy jsem vybrala taktéž dlažbu Archia v karamelovém barevném odstínu, aby tato plocha byla odlišena od ostatní vydlážděné plochy i barevně. Podle typu zatížení plochy jsem pro méně namáhané pochozí plochy použila dlažbu o tloušťce 60 mm a dlažbu tloušťky 80 mm, která vydrží zátěž větší, na místo pro parkování či vjezd aut.

4.2 Zeleň

Ve svém návrhu jsem se zaměřila na obměnu travnatých porostů, stávajících stromů a také začlenění nové zeleně.

Při výběru vhodné travní směsi jsem brala ohledy na vzhled a vlastnosti budoucího trávníku a především také na určení, pro jaké druhy zakládání trávníků je osivo určeno. Zárukou kvalitních trávníků jsou míchané travní směsi dle osvědčených receptur, proto jsem vybrala osiva z řady AROS-EKO. Tato řada základních travních směsí se hodí pro zakládání všech typů trávníků. Na plochy určené pro budoucí travní porost v severní části při vstupu do výstavní síně jsem vybrala konkrétně travní směs určenou do stínu. Ta se hodí pro místa, jejichž světelné poměry neumožňují zdárný růst a vývoj jiných travních směsí. Tento travní porost snáší částečné zastínění západních a severních svahů. Potřeba travní směsi se pohybuje v rozmezí 10 – 30g na m², záleží však na půdě a druhu travní směsi. Na ostatní plochy jsem zvolila travní směs parkovou, která se nejlépe hodí pro méně zatěžované trávníky do parků a zahrad a myslím, že i pro okolí kulturního domu je vhodná.

Při výběru stromů pro mé řešení jsem byla již od samého začátku rozhodnuta pro užití stromů listnatých. Ty na mě působí mnohem vzdušnějším dojmem, než stromy jehličnaté. Dokáží vnést do prostoru jistou dávku optimismu, už jen proto, že se během roku několikrát mění zbarvení jejich listů. Po pečlivém výběru z mnoha druhů stromů jsem zůstala u již zmiňovaného javoru *Acer platanoides* Globosum.

Obr. 9: Javor mléč

Možná právě proto, že javor patří mezi nejvíce využívané listnaté stromy v zahradní architektuře, ale také právě proto, že se mi pro své vlastnosti i vzhled zdá zajímavou volbou. Tento strom vytváří zejména na podzim svými nádherně zbarvenými listy dominanty veřejných prostranství a zahrad. Díky proměnlivosti nejen ve vzrůstu, ale také v celoroční pestré barevnosti listů, patří k nejefektnějším dřevinám. V naší přírodě je nejrozšířenější javor mlč (Acer platanoides), kterému se daří ve vlhčí půdě. Je však později mohutnější a rozrostlejší. Acer platanoides Globosum, česky javor mlč, je menší, slaběji rostoucí. Proto jsem si vybrala právě tento druh javoru. Hodí se pro pouliční stromořadí, jeho koruna se dobře zastřihává do kulatých tvarů a celkově tato dřevina dobře snáší znečištěné ovzduší. Pro všechny nové stromy jsem vybrala mřížky čtvercového půdorysu od firmy Mmcité.

K oddělení prostranství při vstupu do výstavní síně, od sportovního hřiště jsem využila stávajícího plotu a nechala ho porůst popínavými rostlinami. K tomuto účelu jsem vybrala Přísavník – Parthenocissus, česky Psí víno. Tato bujně rostoucí úponkatá opadavá dřevina s krásným červeným podzimním vybarvením listů je ideální pro osluněné stěny ale obstojně roste i ve stínu. V praxi se osvědčují dva druhy: Parthenocissus quinquefolia -přísavník pětiletý a Parthenocissus tricuspidata - přísavník trojhrotý .

Obr. 10: Přísavník pětiletý

Pro porost stávajícího plotu jsem vybrala přísavník pětiletý. Tento druh je zcela otužilý. Má dvouřadě seřazené větvičky s pětičetnými listy, které jsou na rubu sytě zelené a lesklé, na podzim karmínově červené. V mládí velice rychle roste zejména ve vertikálním směru. U nás se běžně pěstuje ke krytí zdí a plotů, bez opory šplhá i po hladkých stěnách. Protože se hodí pro oživení velkých jednotvárných ploch a daří se mu i ve stínu, myslím, že

v této tmavé zadní části za kulturním domem velice vynikne. Od července do srpna kvete, jeho květy jsou však nenápadné. Plody jsou drobné tmavomodré mírně jedovaté bobule.

4.3 Městský mobiliář

Při výběru městského mobiliáře jsem měla možnost seznámit se s nabídkou nemalého množství firem. Zaujal mě bohatý a designově velmi zajímavý sortiment zlínské firmy Mmcité a také originální řady designovaného městského a venkovního mobiliáře navrženého studiem SIADESIGN v Liberci. Přesto jsem si vybrala pro okolí Kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm solitéry z katalogu Mmcité.

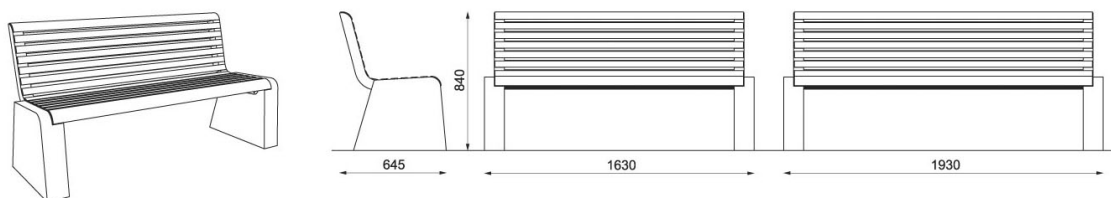
Tato firma nabízí mobiliář moderní, a přesto svými tvary velmi citlivý k okolnímu prostředí. Zaujalo mě mnoho laviček, odpadkových košů a stojanů na kola pro svůj vzhled, praktičnost a velmi moderní design. Vzhledem k tomu, že ale budova kulturního domu ve Frenštátě pod Radhoštěm svou výstavbou spadá do jiného období, nechtěla jsem se uchýlit k výběru přespříliš moderních prvků. Zároveň jsem ale nechtěla tato místa nechat pozadu a i na úkor toho jsem u této firmy s výběrem dle mého názoru uspěla. K tomu, aby všechny vybrané prvky mobiliáře spolu utvářely jednotu, vybírala jsem ze stejné designové řady.

Pro posezení jsem vybrala lavičku Forma, která na mě působí čistým dojmem, jakoby patřila do doby výstavby kulturního domu, a přesto byla spojena se současností svým moderním vzhledem.

Obr. 11: Lavičky Forma

Konstrukci této lavičky tvoří dvě masivní bočnice z broušeného betonu, které jsou zhotoveny technologií terazzo (lité broušeného betonu s kamennou drtí), spojené dřevěnými štíhlými lamelami na ocelových zinkových držácích. Tento typ lavičky mě zaujal také pro svou praktičnost. Protože jsou bočnice vyrobeny z betonu, nemyslím si, že by se tato lavička díky své váze stala objektem krádeže. Na prostranství před budovu kulturního domu jsem vybrala lavičky LF411t o celkové šířce 1930mm a délce lamel z tropického dřeva 1800mm. Tato širší lavička umožní posezení více lidem. Proto jsem zvolila tuto šířku právě před kulturní dům. V jeho zadní části, na východní a severní straně, kde je umístěn větší počet laviček, jsem zvolila celkovou šířku jedné lavičky menší. Vybrala jsem lavičku LF410t o celkové šířce 1630mm a délce lamel z tropického dřeva 1500mm.

Obr. 12: Lavička Forma, rozměry

K těmto lavičkám jsem vybrala odpadkový koš opět z designové řady Forma. Jedná se o odpadkový koš KF120, který má tělo z broušeného betonu s kamennou drtí (terazzo), uzamykatelnou ocelovou stříšku s popelníkem a vnitřní nádobu o objemu 60 l. Stříška je krytá lakem ve standardním odstínu. Tento typ s popelníkem jsem umístila před kulturní dům k jeho hlavnímu vstupu a do ostatních částí jsem vybrala odpadkový koš KF110 bez stříšky.

Obr. 13: Odpadkový koš

Tento typ odpadkového koše je svými zaoblenými tvary, celkově nenuceným designem a vhodně zvolenými výrobními materiály dle mého názoru příjemným prvkem, který se do tohoto prostředí hodí.

Od firmy Mmcité jsem taktéž vybrala stojany na jízdní kola. Jak jsem se již zmiňovala, při výběru mi šlo především o jednoduchost. Proto jsem zvolila stojan opět oblých tvarů. Jde o typ VE104, stojan pro tři jízdní kola ze čtyř modulů. I přesto, že je z jiné designové řady (Ezzo), je svým přirozeným vzhledem i materiálově jednotný s mnou vybranými lavičkami a odpadkovými koši. Velmi mě také zaujala možnost jednotlivé moduly tohoto stojanu skládat do neomezeného počtu, do řady dlouhé dle vlastního rozmyslu. Stojany jsou vyrobeny z litého broušeného betonu s kamennou drtí v provedení pepř a sůl. Jednotlivé moduly se spojují ocelovou pozinkovanou tyčí.

Obr. 14: Stojan na jízdní kola

I při výběru ochranných stromových mříží jsem využila nabídky firmy Mmcité, přestože jsem dlouho zvažovala, zda nedat tentokrát přednost stromové mříži od libereckého studia SIADESIGN. Vybrala jsem ochrannou mříž ke stromům čtvercového půdorysu o rozměrech 1200x1200mm z designové řady Arbottura. Jedná se o typ AR221, zinkovou ocelovou konstrukci z pásové oceli v pohledovém stavu, nebo může být opatřena lakem ve standardním odstínu. Ochranné mříže ke stromům jsou již dnes běžnou součástí městských prostor. K dispozici jsem při výběru měla kruhové i čtvercové verze půdorysu, které je

možné navzájem kombinovat. Rozhodla jsem se pro čtvercový půdorys, protože myslím, že svým tvarem nenarušuje geometrickou čistotu prostředí kolem kulturního domu.

Obr. 15: Ochranná mříž ke stromu

Z důvodu chybějícího informačního systému v okolí kulturního domu, jsem vybrala vhodné informační panely. Nechala jsem je umístit ke hlavnímu vstupu do nevyužití prázdných míst po stranách schodiště, jeden dolu pod schodiště ve svahu a další pak na východní a severní stranu. Informační panel umístěný ve spodní části pod svahem obsahuje celkový půdorys budovy s informacemi, v jakých částech budovy se co nachází. Opět jsem vybírala z katalogu firmy Mmcité. Prosvětlené vitríny CL110 které jsou jednostranné s hliníkovými bočními lištami a centrální nerez opláštěnou nohou. Tyto plně vybavené nosiče standardního formátu v kombinaci zinkované oceli, nerez a hliníku přinášejí do městského prostředí nezaměnitelný efekt osvětlené informace. Nyní jsou rozsáhle technicky inovované, se zlepšenými provozními vlastnostmi zvýšenou spolehlivostí a odolností proti vandalismu.

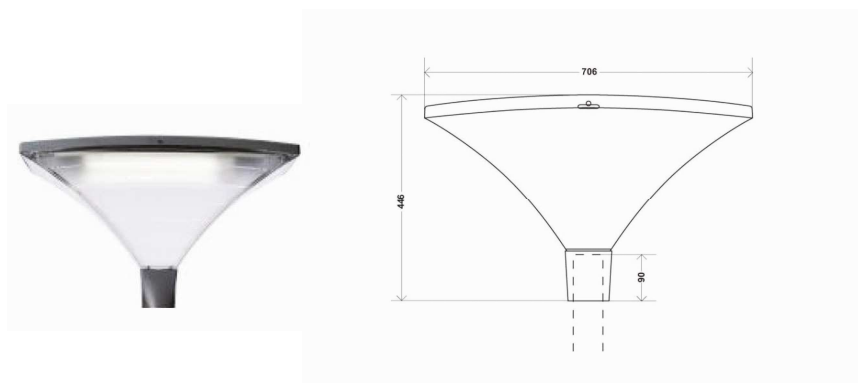
Obr. 16: Vitrína CL110

Pozornost jsem však také věnovala nově upravené kavárně, která navazuje na kulturní dům. K přistavěné zahrádce, která je z betonu, jsem v mém návrhu zakomponovala jednoduché zábradlí. Nechala jsem vyměnit i stávající na betonovém schodišti při vstupu do této menší budovy. Vybrala jsem proto velmi jednoduchou variantu zábradlí, která působí vzdušným dojmem-celoocelové zábradlí s lanky SL550. Jedná se o konstrukci z L profilu (600mm) se čtyřmi nerezovými lanky. Délka pole je 2500 mm a ukotvuje se pod dlažbu. Nejedná se již o mobiliář, ale o konstrukci zábradlí, které jsem si opět vybrala od firmy Mmcité.

4.4 Osvětlení

K osvětlení prostor kolem kulturního domu jsem v první řadě zvolila veřejné osvětlovací lampy. Snažila jsem se vybrat typ, který by tvarově korespondoval se stávajícími lampami, které jsou součástí budovy kulturního domu. Jde o malá světla, která jsou rozmístěna na terasách budovy. Zpočátku bylo těžké vybrat si z katalogů firem. Většina světel měla přehnaně složitý nebo zdobný tvar, který se do mého návrhu příliš nehodil. Po dlouhém vybírání jsem nakonec uspěla u firmy Schröder. Vybrala jsem lampu, která je složena ze

svítidla umístěného v horní části a kónického sloupu, který je vyroben ze slitin hliníku. Tento materiál dodává celkový efekt robustního vzhledu spojeného s jemným designem. Svítidlo je opatřeno částečně matným polykarbonátovým krytem. Povrch tohoto krytu poskytuje maximální světelný komfort. Údržba a kontrola příslušenství je přístupná uvolněním dvou šroubků, které drží kryt svítidla na místě. Jedná se o typ lampy, který se svým jednoduchým tvarem dle mého názoru do tohoto prostředí hodí. Je určena pro osvětlování parků, zahrad, náměstí a jiných veřejných míst.

Obr. 17: Veřejné osvětlení Schréder

Pro zviditelnění kulturního domu jsem použila zemní svítidla, která jsou rovnoměrně podle potřeby rozmístěna kolem budovy a uložena v dlažbě. Spodní projekce dodá budově zvýraznění plastického tvaru.

Zvolila jsem zemní svítidla Cricket BR 26/71 s korozivzdorným rámečkem, který se v dlažbě se dobře vyjímá. Cricket 26 je odolné zemní svítidlo, které vydrží přejetí motorovým vozidlem do celkové hmotnosti až 15 000 kg rychlostí 30 km/h. Tato vlastnost však nebyla pro mé řešení vůbec nutná. Přesto se pro svou odolnost toto světlo stalo samozřejmě vítaným prvkem. Jeho konstrukce umožňuje zapojení v řadě maximálně dvanácti svítidel.

Vnitřní elektrická výzbroj svítidla umožňuje osadit svítidlo kompaktními zářivkami s příkonem až 26 W, halogenidovými výbojkami s příkonem do 100 W nebo nízkotlakými

sodíkovými výbojkami s příkonem do 70 W. Vybrala jsem halogenidové výbojky HQI-T 70 od firmy Osram s příkonem 70 W a teplotou chromatičnosti 4 200 K, která výrazně navrženou světlou barvu fasády. Předností svítidla Cricket 26/71 je také možnost naklápět světelný zdroj, takže pouhým přestavěním jeho polohy je možné změnit vyzařovací charakteristiku ze standardní symetrické na asymetrickou. Toho jsem využila v mém osvětlení budovy kulturního domu. Považuji za výhodné možnost vlastního korigování směru osvětlení, protože ne na všech místech kolem kulturního domu vyžadují stejný sklon osvětlení a zviditelnění stejných částí budovy.

Obr. 18: Cricket 26/71

Výrobce těchto svítidel bere zřetel především také na životnost a bezpečnost svítidla. Světelný zdroj je tedy krytý bezpečnostním tvrzeným sklem na silikonovém těsnění s úpravou proti stárnutí. Tělo svítidla tvoří hliníkový odlitek, hlavice je z techpolymeru zesíleného skleněnými vlákny a vnější pouzdro je z PVC. Všechny vnější šrouby jsou z korozi-vzdorné oceli a pro případnou údržbu je svítidlo vybaveno bezpečnostním odpojovačem, který při demontáži svítidla automaticky odpojí přívod elektrického proudu.

Ke svítidlům Cricket 26/71 je možné využít nabídky mnoha doplňků, například clony proti oslnění a filtrů pro snížení povrchové teploty svítidla.

Obr. 19 : Zemní svítidlo Zen

V mém řešení osvětlení jsem využila také zajímavého a praktického efektu podsvícení stromů, které je zajištěno opět pomocí zemních svítidel. Zvolila jsem zemní svítidla od italské značky ING.Castaldi Illuminazione a to konkrétně svítidlo Zen, které má pěkný světelný efekt a velice nízký náklad na údržbu. Výhodou tohoto typu svítidla je jeho vodotěsnost a především mnohostranné využití.

ZÁVĚR

Myslím, že téma mé bakalářské práce jsem si zvolila dobře. Stalo se pro mě velkým přínosem. Během práce jsem měla totiž možnost z mnohého se poučit. Mohla jsem nahlédnout do historie, podrobněji se seznámit s některými výrobními materiály, ale také proniknout do problematiky výsadby zeleně. Blíže jsem porozuměla úpravám veřejného prostранství a celkovým vztahům mezi jeho jednotlivými prvky. Myslím, že mi toto téma ukázalo další zajímavou tvář vnímání prostoru.

V teoretické části jsem nejprve prostudovala období výstavby kulturních domů a zamyslela se nad jejich vývojem a nad tím, jak vypadají v současnosti. I jejich funkce se během let změnila. Dnes už lidé dávají přednost o něco jiným kulturním zážitkům a také prostředí, ve kterých se kulturní akce odehrávají, jsou už jiné. Přesto ale kulturní domy nezanikly. V některých městech však tyto budovy bohužel zůstaly v nepozměněném stavu, jinde jsou postavena centra multikulturní a jiné zábavné podniky. Ujistila jsem se v tom, že názory na kulturní domy jsou v současné době různé.

Dále jsem se blíže seznámila s historií města Frenštát pod Radhoštěm a především jsem se zaměřila na kulturní dům tohoto města. V souvislostech se současným děním tohoto kulturního domu jsem podrobněji zanalyzovala dané prostory okolí této budovy a sjednotila si celkové nedostatky tohoto prostředí. Zjistila jsem, že okolí tohoto domu je neudržované a celkově v nedobré technické stavu. Jeden z hlavních problémů, kterého jsem si všimla hned po první návštěvě tohoto místa, je dle mého mínění neúměrné množství vzrostlé zeleně, ve kterém se budova naprosto ztrácí. Nedostatečně se mi zdál být řešený především hlavní vstup do kulturního domu, zarostlý svah před ním není zrovna jeho nejlepší vizitkou. Celkově na mě toto místo nepůsobilo jednotně a upraveně. Přicházela jsem postupně na různé nápady, jak lze dané místo vylepšit. Začala jsem také hledat inspiraci na jiných místech u nás i ve světě.

V podkapitole konstrukční a materiálová řešení jsem se zaměřila na hledání dostupného materiálu pro konkrétní prvky tohoto prostředí a díky tomu jsem získala rozhled nad

existujícími firmami a jejich nemalým sortimentem. Při pohledu do katalogů různých firem bylo opravdu z čeho vybírat. Tudíž jsem se nejprve zamýšlela nad možnými variantami.

Soustředila jsem se především na úpravy terénu a následný výběr dlažby. Zjistila jsem, že velice žádaným a pěkným materiálem je hlavně kámen, ale cenově dostupnější je v současnosti beton. Tudíž jsem i svůj výběr podřídila cenové dostupnosti. Dbala jsem však na to, aby výběr levnějšího materiálu nebyl na úkor kvality.

Velkou pozornost jsem věnovala také obměně a výběru vhodné zeleně. Snažila jsem se nenásilnou formou tomuto prostředí dodat živost, proto jsem vybírala ze stromů listnatých. Změny se týkaly také travního porostu a výběru popínavých rostlin.

Zajímavé bylo vybírat také městský mobiliář. Nalezla jsem mnoho různých laviček, stojanů na kola a odpadkových košů a dlouho se nemohla rozhodnout pro ty, které by se do mého návrhu hodily nejvíce. Snažila jsem se o sjednocení jednotlivých prvků, aby vše v konečném vyznění tvořilo jednotný celek.

V praktické části v koncepci řešení jsem popsala můj vlastní návrh na úpravy prostor kolem kulturního domu. Zásadní změnou, kterou jsem provedla, bylo přerušení nevzhledného svahu před hlavním vstupem do budovy zasazením schodiště do tohoto terénu a celkové povýšení důležitosti hlavního vchodu. Nemalým zásahem bylo také pozměnění situování parkoviště, které jsem umístila místo zarostlého pásu pod okna podél ulice dr. Pamy. V zadní části kulturního domu jsem vytvořila tzv. odpočinkovou klidovou zónu, protože právě toto místo je hojně lidmi navštěvováno.

V prvé řadě bylo důležité provést úpravy terénu a poté se soustředit na výměnu dlažby. Pro vydláždění jsem vybrala dlažbu betonovou. Snažila jsem se o viditelné oddělení plochy pochozí a parkovací a dále jsem určitou část celkové plochy ponechala travnímu porostu. Prostor jsem také rozčlenila pomocí nově vysazených stromů, pro něž jsem do dlažby nechala umístit ochranné mříže. Klidovou zónu v zadní části při vstupu do výstavní

síně jsem od rušivého okolí sportovního hřiště oddělila porostem stávajícího plotu popínávkými rostlinami. Nedílnou součástí těchto míst se staly samozřejmě lavičky.

Neměli jsme se zabývat budovou jako takovou, přesto jsem se zčásti věnovala malé přístavěné budově a dala jí novou lepší funkci kavárny a novější vzhled.

V mém návrhu jsem také nechala obnovit fasádu kulturního domu a k celkovému podtrhnutí a zviditelnění tohoto důležitého místa ve městě jsem použila vhodné osvětlení. Zajímavé a zároveň praktické se mi zdálo podsvícení nově vysazených stromů, zakomponování nových lamp a taktéž podsvícení budovy především z její přední přístupové části.

V závěru mé práce jsem popsala mnou vybrané prvky mobiliáře a materiály které jsem využila a vybrala pro mé řešení v návrhu.

Dospěla jsem k závěru, že i z dlouhodobě neudržovaných míst se dá udělat myslím celkem zajímavé prostředí, které plní jak svou funkci, tak i přispívá městu svou estetickou hodnotou.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. *E –Architekt* [online]. Dostupný z WWW:
<<http://www.earchitekt.cz/index.php> >. ISSN 1214-0686

2. *Stavební technika* [on line]. Dostupný z WWW:
<<http://stavebni-technika.cz/>>

3. *Dům a zahrada* [on line].Dostupný z WWW:
< <http://daz.garten.cz/index.php>>

4. *Stavitel.* [on line]. Dostupný z WWW:
< <http://stavitel.ihned.cz/>>. ISSN 1213-7693

5. *Stavit* [on line]. Dostupný z WWW:
< <http://www.stavit.cz/>>

6. *Konstrukce* [on line]. Dostupný z WWW:
< <http://www.konstrukce.cz/>>

7. *Světlo* [on line] . Dostupný z WWW:
< <http://www.odbornecasopisy.cz/svetlo/2005/sv030501.htm> >

8. *Webové stránky města Frenštát pod Radhoštěm.* Dostupné z WWW:
<<http://www.frenstat.infomorava.cz/encyklopedie/objekty1.phtml?id=10857>>

9. NEUFERT, Ernest. *Navrhování staveb.* 2.čes. vyd., 2000.ISBN 80-901486-6-2

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Současný stav, půdorys

Obrázek 2: Současný stav-členění, půdorys

Obrázek 3: Prostor před hlavním vchodem, půdorys

Obrázek 1: Prostor po pravém boku budovy, půdorys

Obrázek 2: Prostor při vstupu do knihovny, půdorys

Obrázek 3: Prostor před výstavní síní, půdorys

Obrázek 4: Dlažba ARCHIA, rozměry

Obrázek 5: Dlažba ARCHIA, Colormix podzim

Obrázek 6: Javor mléč

Obrázek 7: Přísavník pětilistý

Obrázek 11: Lavičky Forma

Obrázek 12: Lavička Forma, rozměry

Obrázek 13: Odpadkový koš

Obrázek 14: Stojan na jízdní kola

Obrázek 15: Ochranná mříž ke stromu

Obrázek 16: Vitrína CL110

Obrázek 17: Veřejné osvětlení Schröder

Obrázek 18: Cricket 26/71

Obrázek 19: Zemní svítidlo Zen

SEZNAM PŘÍLOH

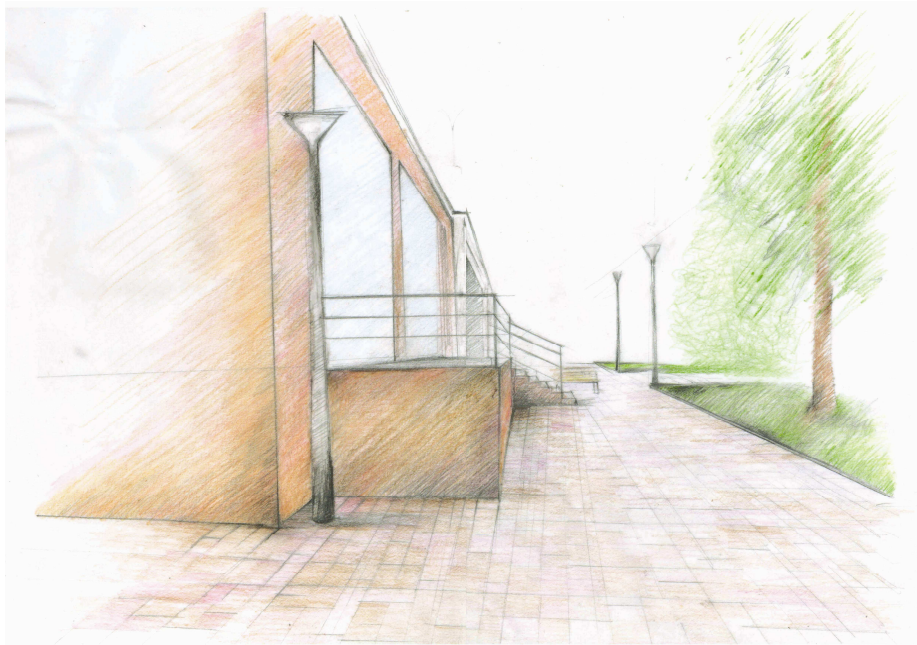
Příloha PI: Kresby

Příloha PII: Fotografie současný stav

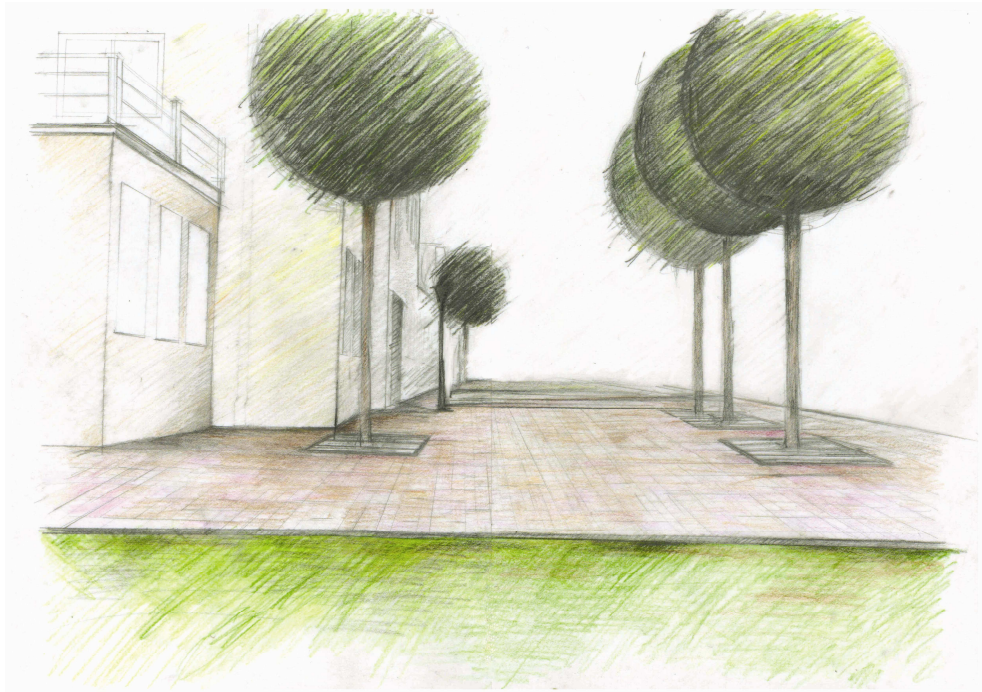
Příloha P I: Kresby

Hlavní vchod

Kavárna

Prostor po pravém boku budovy

Prostor před knihovnou

Prostor před výstavní síní

PŘÍLOHA P II: SOUČASNÝ STAV

